

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 53

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

64ο έτος

15 Φεβρουαρίου 2021

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2021/C 53/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2021/C 53/02

Υπόθεση C-693/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση των ανακριτών του tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά Χ [Προδικαστική παραπομπή – Προσέγγιση των νομοθεσιών – Κανονισμός (ΕΚ) 715/2007 – Άρθρο 3, σημείο 10 – Άρθρο 5, παράγραφος 2 – Σύστημα αναστολής – Μηχανοκίνητα οχήματα – Πετρελαιοκίνητηρας – Εκπομπές ρύπων – Πρόγραμμα που παρεμβαίνει στη μονάδα ελέγχου κινητήρα – Τεχνολογίες και μέθοδοι που περιορίζουν την παραγωγή εκπομπών ρύπων]

2

2021/C 53/03

Υπόθεση C-808/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας (Παράβαση κράτους μέλους – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Πολιτικές σχετικά με τους ελέγχους στα σύνορα, το άσυλο και τη μετανάστευση – Οδηγίες 2008/115/ΕΚ, 2013/32/ΕΕ και 2013/33/ΕΕ – Διαδικασία χορήγησης διεθνούς προστασίας – Πραγματική πρόσβαση – Διαδικασία στα σύνορα – Διαδικαστικές εγγυήσεις – Υποχρεωτική τοποθέτηση σε ζώνες διέλευσης – Κράτηση – Επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών – Προσφυγές που ασκούνται κατά των διοικητικών αποφάσεων περί απόρριψης αίτησης διεθνούς προστασίας – Δικαίωμα διαμονής στην επικράτεια)

3

EL

2021/C 53/04	Υπόθεση C-216/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — WQ κατά Land Berlin [Προδικαστική παραπομπή – Κοινή γεωργική πολιτική – Κανονισμός (ΕΕ) 1307/2013 – Κανόνες για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στηριξέως – Καθεστώς βασικής ενισχύσεως – Άρθρο 24, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος – Έννοια του όρου «επιλέξιμο εκτάριο στη διάθεση του γεωργού» – Παράνομη εκμετάλλευση της οικείας εκτάσεως από τρίτον – Άρθρο 32, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο ii – Αίτηση ενεργοποίησης των δικαιωμάτων ενισχύσεως για έκταση η οποία έχει δασωθεί – Έννοια του όρου «έκταση που γέννησε δικαίωμα εισπραξής το 2008» – Καθεστώς ενιαίας ενισχύσεως ή καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενισχύσεως]	4
2021/C 53/05	Υπόθεση C-218/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Adina Onofrei κατά Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d'appel de Paris (Προδικαστική παραπομπή – Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων – Ελευθερία εγκαταστάσεως – Πρόσβαση στο επάγγελμα του δικηγόρου – Απαλλαγή από την υποχρέωση εκπαίδευσης και αποκτήσεως σχετικού τίτλου – Χορήγηση της απαλλαγής – Προϋποθέσεις – Εθνική κανονιστική ρύθμιση που προβλέπει την απαλλαγή υπέρ των δημοσίων υπαλλήλων και των πρώην δημοσίων υπαλλήλων κατηγορίας Α ή των εξομοιούμενων προς αυτούς οι οποίοι έχουν ασχοληθεί επαγγελματικά με το εθνικό δίκαιο, εντός της εθνικής επικράτειας, στην εθνική δημόσια διοίκηση του οικείου κράτους μέλους ή σε διεθνή οργανισμό)	5
2021/C 53/06	Υπόθεση C-316/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας [Παράβαση κράτους μέλους – Άρθρο 343 ΣΛΕΕ – Προνόμια και ασυλίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) – Άρθρο 39 – Προνόμια και ασυλίες της ΕΚΤ – Πρωτόκολλο περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρα 2, 18 και 22 – Αρχή του απαραβίαστου των αρχείων της ΕΚΤ – Κατάσχεση εγγράφων στα γραφεία της Κεντρικής Τράπεζας της Σλοβενίας – Έγγραφα που συνδέονται με την εκπλήρωση της αποστολής του ΕΣΚΤ και του Ευρωσυστήματος – Άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ – Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας]	6
2021/C 53/07	Υπόθεση C-336/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Centraal Israëlitisch Consistorie van België κ.λπ. κατά Vlaamse Regering [Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των ζώων κατά τη θανάτωσή τους – Κανονισμός (ΕΚ) 1099/2009 – Άρθρο 4, παράγραφος 1 – Υποχρέωση αναισθητοποίησης των ζώων πριν από τη θανάτωσή τους – Άρθρο 4, παράγραφος 4 – Παρέκλιση στο πλαίσιο της λατρευτικού τύπου σφαγής – Άρθρο 26, παράγραφος 2 – Δυνατότητα των κρατών μελών να θεσπίζουν εθνικούς κανόνες με σκοπό τη μεγαλύτερη προστασία των ζώων στην περίπτωση της λατρευτικού τύπου σφαγής – Ερμηνεία – Εθνική ρύθμιση η οποία, στην περίπτωση της λατρευτικού τύπου σφαγής, επιβάλλει αναισθητοποίηση που είναι αναστρέψιμη και δεν μπορεί να προκαλέσει θάνατο – Άρθρο 13 ΣΛΕΕ – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 10 – Θρησκευτική ελευθερία – Ελευθερία εκδήλωσης του θρησκευάματος – Περιορισμός – Αναλογικότητα – Έλλειψη συναίνεσης των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Περιθώριο εκτίμησης που αναγνωρίζεται στα κράτη μέλη – Αρχή της επικουρικότητας – Κύρος – Διαφοροποιημένη μεταχείριση της λατρευτικού τύπου σφαγής και της θανάτωσης ζώων στο πλαίσιο κυνηγετικών δραστηριοτήτων και δραστηριοτήτων αλιείας, καθώς και στο πλαίσιο πολιτιστικών και αθλητικών εκδηλώσεων – Απουσία δυσμενούς διάκρισης – Άρθρα 20, 21 και 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων]	7
2021/C 53/08	Υπόθεση C-342/19 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 — Fabio De Masi, Γιάνης Βαρουφάκης κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας [Αίτηση αναίρεσεως – Πρόσβαση στα έγγραφα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) – Απόφαση 2004/258/ΕΚ – Άρθρο 4, παράγραφος 3 – Εξαιρέσεις – Έγγραφο το οποίο έχει περιέλθει στην ΕΚΤ – Γνωμοδότηση εκ μέρους εξωτερικού παρόχου – Εσωτερική χρήση στο πλαίσιο συσκέψεων και προκαταρκτικών διαβουλεύσεων – Άρνηση παροχής προσβάσεως]	8
2021/C 53/09	Υπόθεση C-346/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bundeszentralamt für Steuern κατά Y-GmbH [Προδικαστική παραπομπή – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Επιστροφή του ΦΠΑ – Οδηγία 2008/9/ΕΚ – Άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ' – Άρθρο 15 – Αναγραφή του αριθμού του τιμολογίου – Αίτηση επιστροφής]	8

2021/C 53/10	Υπόθεση C-398/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Kammergericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Δίκη σχετικά με την έκδοση του ΒΥ (Προδικαστική παραπομπή – Ίθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρα 18 και 21 ΣΛΕΕ – Έκδοση πολίτη της Ένωσης σε τρίτη χώρα – Πρόσωπο που απέκτησε την ιθαγένεια της Ένωσης αφοτου μετέφερε το κέντρο των συμφερόντων του στο κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση εκδόσεως – Πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης – Απαγόρευση εκδόσεως ισχύουσα μόνο για τους ημεδαπούς – Περιορισμός στην ελεύθερη κυκλοφορία – Δικαιολόγηση στηριζόμενη στην αποτροπή της ατιμωρησίας – Αναλογικότητα – Ενημέρωση του κράτους μέλους του οποίου την ιθαγένεια έχει ο εκζητούμενος – Υποχρέωση του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση εκδόσεως και του κράτους μέλους καταγωγής να ζητήσουν από το τρίτο κράτος που αιτείται την έκδοση να τους διαβιβάσει τον φάκελο της υποθέσεως – Δεν υφίσταται)	9
2021/C 53/11	Υπόθεση C-404/19 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 — Γαλλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως – Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) – Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2017/2014 – Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δαπάνες που πραγματοποίησε η Γαλλική Δημοκρατία – Κατ’ αποκοπή διόρθωση ύψους 100 % – Αναλογικότητα – Κατευθυντήριες γραμμές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τον υπολογισμό των δημοσιονομικών διορθώσεων στο πλαίσιο των διαδικασιών εκκαθαρίσεως ως προς τη συμμόρφωση και εκκαθαρίσεως των λογαριασμών]	10
2021/C 53/12	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-431/19 P και C-432/19 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 — Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (C-431/19 P), Inpost S.A (C-432/198 P) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Δημοκρατίας της Πολωνίας [Αίτηση αναιρέσεως – Κρατικές ενισχύσεις – Άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ – Υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος (ΥΓΟΣ) – Πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Εφαρμογή στις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντισταθμίσεων για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας – Τομέας ταχυδρομικών υπηρεσιών – Οδηγία 97/67/ΕΚ – Άρθρο 7 – Αποζημίωση για το καθαρό κόστος που προκύπτει από τις υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας – Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά]	11
2021/C 53/13	Υπόθεση C-449/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — WEG Tevesstraße κατά Finanzamt Villingen-Schwenningen [Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Απαλλαγή των πάσης φύσεως μισθώσεων ακινήτων – Εθνική ρύθμιση που απαλλάσσει από τον ΦΠΑ την παράδοση θερμότητας από ένωση ιδιοκτητών οριζόντιων ιδιοκτησιών στους ιδιοκτήτες οι οποίοι μετέχουν στην ένωση]	11
2021/C 53/14	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-475/19 P και C-688/19 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, έτερος διάδικος: Δημοκρατία της Φινλανδίας [Αίτηση αναιρέσεως – Προσέγγιση των νομοθεσιών – Κανονισμός (ΕΕ) 305/2011 – Εναρμονισμένοι όροι εμπορίας δομικών προϊόντων – Εναρμονισμένα τεχνικά πρότυπα και προδιαγραφές – Εναρμονισμένα πρότυπα EN 14342:2013, EN 14904:2006, EN 13341:2005 + A1:2011 και EN 12285-2:2005 – Προσφυγή ακυρώσεως]	12
2021/C 53/15	Υπόθεση C-490/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier κατά Société Fromagère du Livradois SAS [Προδικαστική παραπομπή – Γεωργία – Προστασία γεωγραφικών ενδείξεων και ονομασιών προέλευσης γεωργικών προϊόντων και τροφίμων – Κανονισμός (ΕΚ) 510/2006 – Κανονισμός (ΕΕ) 1151/2012 – Άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο δ’ – Πρακτική ικανή να παραπλανήσει τον καταναλωτή ως προς την πραγματική καταγωγή του προϊόντος – Αναπαραγωγή του σχήματος ή της εμφάνισης που χαρακτηρίζει ένα προϊόν το οποίο καλύπτεται από καταχωρισμένη ονομασία – Προστατευόμενη ονομασία προέλευσης (ΠΟΠ) «Morbier»]	13
2021/C 53/16	Υπόθεση C-735/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Augstākā tiesa (Senāts) (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Euromin Holdings (Cyprus) Limited (Προδικαστική παραπομπή – Εταιρικό δίκαιο – Οδηγία 2004/25/ΕΚ – Δημόσια προσφορά εξαγοράς – Άρθρο 5, παράγραφος 4, πρώτο και δεύτερο εδάφιο – Προστασία των μειοψηφούντων μετόχων – Υποχρεωτική προσφορά εξαγοράς – Μέθοδος υπολογισμού της αξίας των μετοχών για τον καθορισμό δίκαιης τιμής – Εξουσία προσαρμογής της δίκαιης τιμής – Εξαίρεσεις από την κανονική μέθοδο υπολογισμού υπό δεδομένες προϋποθέσεις και με κριτήρια που προσδιορίζονται σαφώς – Ευθύνη του οικείου κράτους μέλους – Ζημία του προσφέροντος λόγω προσφοράς πολύ ανώτερης τιμής)	13

2021/C 53/17	Υπόθεση C-774/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — A. B., B. B. κατά Personal Exchange International Limited [Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 – Άρθρο 15, παράγραφος 1 – Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών – Έννοια του όρου «καταναλωτής» – Σύμβαση συμμετοχής σε παιχνίδι πόκερ η οποία συνάπτεται μέσω διαδικτύου μεταξύ ενός φυσικού προσώπου και ενός διοργανωτή τυχηρών παιχνιδιών – Φυσικό πρόσωπο το οποίο βιοπορίζεται συμμετέχοντας σε διαδικτυακό παιχνίδι πόκερ – Γνώσεις τις οποίες κατέχει το πρόσωπο αυτό – Τακτικότητα της δραστηριότητας]	14
2021/C 53/18	Γνωμοδότηση C-1/20: Αίτηση γνωμοδότησης την οποία υπέβαλε το Βασίλειο του Βελγίου δυνάμει του άρθρου 218, παράγραφος 11, ΣΛΕΕ	15
2021/C 53/19	Υπόθεση C-387/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε η Notariusz w Krapkowicach Justyna Gawlica — Krapkowice (Πολωνία) στις 12 Αυγούστου 2020 — OKR	15
2021/C 53/20	Υπόθεση C-409/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso Administrativo n.º 1 de Pontevedra (Ισπανία) στις 2 Σεπτεμβρίου 2020 — UN κατά Subdelegación del Gobierno en Pontevedra	16
2021/C 53/21	Υπόθεση C-532/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 20 Οκτωβρίου 2020 — Alstom Transport SA κατά Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG — Sucursala București, Swietelsky AG Linz — Sucursala București	17
2021/C 53/22	Υπόθεση C-572/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Köln (Γερμανία) στις 3 Νοεμβρίου 2020 — ACC Silicones Ltd. κατά Bundeszentralamt für Steuern	17
2021/C 53/23	Υπόθεση C-582/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) στις 5 Νοεμβρίου 2020 — SC Cridar Cons SRL κατά Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca	18
2021/C 53/24	Υπόθεση C-585/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Valladolid (Ισπανία) στις 5 Νοεμβρίου 2020 — BFF Finance Iberia S.A.U. κατά Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León	19
2021/C 53/25	Υπόθεση C-588/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Hannover (Γερμανία) στις 10 Νοεμβρίου 2020 — Landkreis Northeim κατά Daimler AG	20
2021/C 53/26	Υπόθεση C-608/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 17 Νοεμβρίου 2020 — Interporto di Trieste SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE	20
2021/C 53/27	Υπόθεση C-609/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 17 Νοεμβρίου 2020 — Soelia SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE	21
2021/C 53/28	Υπόθεση C-610/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 17 Νοεμβρίου 2020 — Cosilt — Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo κατά Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE	22
2021/C 53/29	Υπόθεση C-611/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 17 Νοεμβρίου 2020 — Cosilt — Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo κατά Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE	22

2021/C 53/30	Υπόθεση C-612/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Cluj (Ρουμανία) στις 17 Νοεμβρίου 2020 — Happy Education SRL κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj	23
2021/C 53/31	Υπόθεση C-617/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Γερμανία) στις 20 Νοεμβρίου 2020 — T.N., N.N. κατά E.G.	24
2021/C 53/32	Υπόθεση C-637/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) στις 25 Νοεμβρίου 2020 — Skatteverket κατά DSAB Destination Stockholm AB	24
2021/C 53/33	Υπόθεση C-638/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Överklagandenämnden för studiestöd (Σουηδία) στις 25 Νοεμβρίου 2020 — MCM κατά Centrala studiestödsnämnden	25
2021/C 53/34	Υπόθεση C-644/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Poznaniu (Πολωνία) στις 26 Νοεμβρίου 2020 — W. J. κατά L. J. και J. J., εκπροσωπούμενοι από τη νόμιμη εκπρόσωπο τους A. P.	26
2021/C 53/35	Υπόθεση C-645/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) την 1η Δεκεμβρίου 2020 — V A, Z A κατά TP	26
2021/C 53/36	Υπόθεση C-647/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) την 1η Δεκεμβρίου 2020 — XG κατά Autoridade Tributária e Aduaneira	27
2021/C 53/37	Υπόθεση C-683/20: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Σλοβακίας	27
2021/C 53/38	Υπόθεση C-692/20: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας	28

Γενικό Δικαστήριο

2021/C 53/39	Υπόθεση T-187/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — VP κατά Cedefop (Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτοι υπάλληλοι – Αίτημα ανανεώσεως συμβάσεως επ’ αορίστω – Απόφαση περί μη ανανεώσεως – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Δικαίωμα ακροάσεως – Άρθρο 26 του ΚΥΚ – Ευθύνη – Υλική ζημία – Ηθική βλάβη)	30
2021/C 53/40	Υπόθεση T-207/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — PlasticsEurope κατά ECHA [REACH – Κατάρτιση καταλόγου υποψηφίων ουσιών προς ενδεχόμενη εγγραφή στο παράρτημα XIV του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 – Συμπλήρωση της εγγραφής σχετικά με την ουσία δισφαινόλη Α στον κατάλογο αυτό – Άρθρα 57 και 59 του κανονισμού 1907/2006 – Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως – Προσεγγίση βάσει του βάρους των αποδεικτικών στοιχείων – Μελέτες διερευνητικού χαρακτήρα – Ενδιάμεση χρήση – Αναλογικότητα]	31
2021/C 53/41	Υπόθεση T-243/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — VW κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Επιζών σύζυγος – Σύνταξη επιζώντων – Άρθρα 18 και 20 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ – Προϋποθέσεις επιλεξιμότητας – Διάρκεια του γάμου – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Ίση μεταχείριση – Αρχή της αναλογικότητας)	32
2021/C 53/42	Υπόθεση T-430/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — American Airlines κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός – Συγκεντρώσεις – Αγορά των αερομεταφορών – Απόφαση με την οποία κρίνεται ότι μια συγκέντρωση συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά και με τη Συμφωνία ΕΟΧ – Δεσμεύσεις – Απόφαση με την οποία αναγνωρίζονται ιστορικά δικαιώματα – Νομικό σφάλμα – Έννοια της κατάλληλης χρήσης)	32
2021/C 53/43	Υπόθεση T-438/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Pareto Trading κατά EUIPO — Bikor και Bikor Professional Color Cosmetics (BIKOR EGYPTIAN EARTH) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BIKOR EGYPTIAN EARTH – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Κακή πίστη – Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 2017/2009 [νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»)	33

2021/C 53/44	Υπόθεση T-176/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — 3V Sigma κατά ECHA [REACH – Αξιολόγηση των ουσιών – Uvasorb HEB – Απόφαση του ECHA με την οποία ζητούνται περαιτέρω πληροφορίες – Άρθρο 46, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 – Αίτημα για τον προσδιορισμό των πιθανών προϊόντων μετατροπής ή αποδόμησης της ουσίας – Αναλογικότητα – Αναγκαιότητα για την εκπόνηση της ζητηθείσας πρόσθετης μελέτης – Κατάλληλες συνθήκες και ρεαλιστικές συνθήκες – Θερμοκρασία για τη διεξαγωγή της μελέτης – Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης]	34
2021/C 53/45	Υπόθεση T-286/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Azaron κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία – Δέσμευση κεφαλαίων – Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων κατά των οποίων ισχύει η δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο – Υποχρέωση του Συμβουλίου να διακρίβωθεί ότι απόφαση αρχής τρίτου κράτους ελήφθη τηρουμένων των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας)	34
2021/C 53/46	Υπόθεση T-535/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — H.R. Participations κατά EUIPO — Hottinger Investment Management (JCE HOTTINGUER) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης JCE HOTTINGUER – Προγενέστερο μη καταχωρισμένο εθνικό σήμα HOTTINGER – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Παραπομπή στο εθνικό δίκαιο που διέπει το προγενέστερο σήμα – Σύστημα αγωγής του common law λόγω απαιτηλής χρήσεως διακριτικού σημείου (action for passing off) – Άρθρο 8, παράγραφος 4, και άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν, αντιστοίχως, άρθρο 8, παράγραφος 4, και άρθρο 60, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»)	35
2021/C 53/47	Υπόθεση T-665/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO (€\$) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης €\$ – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Υποχρέωση αιτιολογήσεως»)	36
2021/C 53/48	Υπόθεση T-736/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — HA κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Επιστροφή ιατρικών εξόδων – Ανώτατο όριο επιστροφής για τις συσκευές για την υπνική άπνοια – Προσφυγή ακυρώσεως – Δεν υφίσταται αμιγώς επιβεβαιωτική πράξη – Έννομο συμφέρον – Παραδεκτό – Κοινή κανονιστική ρύθμιση περί καλύψεως των κινδύνων ασθενείας των υπαλλήλων – Γενικές εκτελεστικές διατάξεις)	36
2021/C 53/49	Υπόθεση T-859/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Alkemie Group κατά EUIPO — Mann & Schröder (ALKEMIE) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ALKEMIE – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Alkmene – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»)	37
2021/C 53/50	Υπόθεση T-860/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Alkemie Group κατά EUIPO — Mann & Schröder (ALKEMIE) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ALKEMIE – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Alkmene – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»)	38
2021/C 53/51	Υπόθεση T-863/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Production Christian Gallimard κατά EUIPO — Éditions Gallimard (PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD – Προγενέστερα λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης GALLIMARD – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος σύγχυσης – Εννοιολογική σύγκριση – Επώνυμα – Αυτοτελής διακριτική θέση – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»)	38

2021/C 53/52	Υπόθεση T-883/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Gustopharma Consumer Health κατά EUIPO — Helixor Heilmittel (HELIX ELIXIR) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης HELIX ELIXIR – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης HELIXOR – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»)	39
2021/C 53/53	Υπόθεση T-738/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2020 — La Quadrature du Net κ.λπ. κατά Επιτροπής (Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων – Διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στις Ηνωμένες Πολιτείες – Ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξεως – Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς – Κατάργηση της δίκης)	40
2021/C 53/54	Υπόθεση T-660/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Universität Bremen κατά REA (Προσφυγή ακυρώσεως – Σχέδιο επιδότησης – Πρόγραμμα-πλαίσιο έρευνας και καινοτομίας «Ορίζων 2020» – Πρόσκληση υποβολής προτάσεων H2020 SC6 Governance 2019 – Απορριπτική απόφαση του REA επί υποβληθείσας προτάσεως – Μη εκπροσώπηση από δικηγόρο — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη)	41
2021/C 53/55	Υπόθεση T-24/20: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2020 — Junqueras i Vies κατά Κοινοβουλίου (Προσφυγή ακυρώσεως – Θεσμικό δίκαιο – Μέλος του Κοινοβουλίου – Προνόμια και ασυλίες – Ανακοίνωση από τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περί της διαπιστώσεως της χηρείας της έδρας ευρωβουλευτή – Αίτηση αναλήψεως επείγουσας πρωτοβουλίας για την επιβεβαίωση της ασυλίας ευρωβουλευτή – Πράξεις μη δεκτικές προσφυγής – Απαράδεκτο)	41
2021/C 53/56	Υπόθεση T-255/20: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2020 — ClientEarth κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως – Πρόσβαση στα έγγραφα – Επιτροπολογία – Τεχνική επιτροπή για τα μηχανοκίνητα οχήματα – Ημερήσια διάταξη της 79ης συνεδριάσεως της επιτροπής – Δικαίωμα ενημερώσεως που ισχύει στα κράτη μέλη της Ένωσης όσον αφορά τις εκπομπές από ελαφρά επιβατηγά και εμπορικά οχήματα – Σιωπηρή απόρριψη της αιτήσεως προσβάσεως – Ρητή απόφαση εκδοθείσα μετά την άσκηση της προσφυγής – Κατάργηση της δίκης)	42
2021/C 53/57	Υπόθεση T-520/20: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Bonicelli κατά Κοινής επιχείρησης Fusion for Energy (Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Περίοδος προαγωγών 2019 – Απόφαση περί μη προαγωγής – Αντικατάσταση της προσβαλλόμενης πράξης κατά τη διάρκεια της δίκης – Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς – Κατάργηση της δίκης)	43
2021/C 53/58	Υπόθεση T-579/20 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2020 — Genekam Biotechnology κατά Επιτροπής [Ασφαλιστικά μέτρα – Συμφωνία επιχορήγησης που συνήφθη στο πλαίσιο του έβδομου προγράμματος-πλαισίου δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2007-2013) – Ανάκτηση των καταβληθέντων ποσών – Αίτηση αναστολής αναγκαστικής εκτέλεσης – Έλλειψη επείγοντος]	43
2021/C 53/59	Υπόθεση T-655/20: Προσφυγή της 27ης Οκτωβρίου 2020 — Symrise κατά ECHA	44
2021/C 53/60	Υπόθεση T-656/20: Προσφυγή της 27ης Οκτωβρίου 2020 — Symrise κατά ECHA	45
2021/C 53/61	Υπόθεση T-717/20: Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2020 — Lenovo Global Technology Belgium κατά Κοινής επιχείρησης EuroHPC	45
2021/C 53/62	Υπόθεση T-718/20: Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2020 EE– WIZZ Air Hungary κατά Επιτροπής	46
2021/C 53/63	Υπόθεση T-728/20: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2020 — OM κατά Επιτροπής	47
2021/C 53/64	Υπόθεση T-734/20: Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Boquoi Handels κατά EUIPO (απεικόνιση νιφάδας χιονιού εντός στρογγυλού μπλε πλαισίου)	48

2021/C 53/65	Υπόθεση T-735/20: Προσφυγή-αγωγή της 15ης Δεκεμβρίου 2020 — Planistat Europe και Charlot κατά Επιτροπής	49
2021/C 53/66	Υπόθεση T-737/20: Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Ryanair κατά Επιτροπής	50
2021/C 53/67	Υπόθεση T-738/20: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2020 — Deuschtec κατά EUIPO — Group A (HOLUX)	51
2021/C 53/68	Υπόθεση T-742/20: Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2020 — UPL Europe και Indofil Industries (Netherlands) κατά Επιτροπής	52
2021/C 53/69	Υπόθεση T-744/20: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2020 — Airoidi Metalli κατά Επιτροπής	53
2021/C 53/70	Υπόθεση T-745/20: Προσφυγή-αγωγή της 21ης Δεκεμβρίου 2020 — Symphony Environmental Technologies και Symphony Environmental κατά Κοινοβουλίου κ.λπ.	54
2021/C 53/71	Υπόθεση T-746/20: Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2020 — Grünig κατά Επιτροπής	55
2021/C 53/72	Υπόθεση T-747/20: Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2020 — EOC Belgium κατά Επιτροπής	56
2021/C 53/73	Υπόθεση T-750/20: Προσφυγή-αγωγή της 18ης Δεκεμβρίου 2020 — Correia κατά EOKE	56
2021/C 53/74	Υπόθεση T-751/20: Προσφυγή-αγωγή της 18ης Δεκεμβρίου 2020 — KL κατά ΕΤΕπ	57
2021/C 53/75	Υπόθεση T-752/20: Προσφυγή-αγωγή της 21ης Δεκεμβρίου 2020 — IMG κατά Επιτροπής	58
2021/C 53/76	Υπόθεση T-753/20: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2020 — Green Power Technologies κατά Επιτροπής	59
2021/C 53/77	Υπόθεση T-755/20: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2020 — Nissan Motor κατά EUIPO — VDL Groep (VDL E-POWER)	61
2021/C 53/78	Υπόθεση T-756/20: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2020 — Nissan Motor κατά EUIPO — VDL Groep (VDL E-POWERED)	62
2021/C 53/79	Υπόθεση T-758/20: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2020 — Monster Energy κατά EUIPO — Frito-Lay Trading Company (MONSTER)	63
2021/C 53/80	Υπόθεση T-759/20: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2020 — Monster Energy κατά EUIPO — Frito-Lay Trading Company (MONSTER ENERGY)	64
2021/C 53/81	Υπόθεση T-762/20: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2020 — Sinopec Chongqing SVW Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής	64
2021/C 53/82	Υπόθεση T-763/20: Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2020 — Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material κατά Επιτροπής	65
2021/C 53/83	Υπόθεση T-767/20: Αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2020 — Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 κατά NG . . .	66
2021/C 53/84	Υπόθεση T-393/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2020 — Mellifera κατά Επιτροπής	67
2021/C 53/85	Υπόθεση T-418/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — PT κατά ΕΤΕπ . . .	67
2021/C 53/86	Υπόθεση T-241/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2020 — Ισπανία κατά Επιτροπής	68
2021/C 53/87	Υπόθεση T-876/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2020 — Broadcom κατά Επιτροπής	68

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2021/C 53/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 44 της 8.2.2021

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 35 της 1.2.2021

EE C 28 της 25.1.2021

EE C 19 της 18.1.2021

EE C 9 της 11.1.2021

EE C 443 της 21.12.2020

EE C 433 της 14.12.2020

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση των ανακριτών του tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Χ

(Υπόθεση C-693/18) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Προσέγγιση των νομοθεσιών – Κανονισμός (ΕΚ) 715/2007 – Άρθρο 3, σημείο 10 – Άρθρο 5, παράγραφος 2 – Σύστημα αναστολής – Μηχανοκίνητα οχήματα – Πετρελαιοκινητήρας – Εκπομπές ρύπων – Πρόγραμμα που παρεμβαίνει στη μονάδα ελέγχου κινητήρα – Τεχνολογίες και μέθοδοι που περιορίζουν την παραγωγή εκπομπών ρύπων]

(2021/C 53/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Ανακριτές του tribunal de grande instance de Paris

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Χ.

παρισταμένων των: CLCV κ.λπ., Α κ.λπ., Β, AGLP κ.λπ., C κ.λπ.

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, σημείο 10, του κανονισμού (ΕΚ) 715/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2007, που αφορά την έγκριση τύπου μηχανοκίνητων οχημάτων όσον αφορά εκπομπές από ελαφρά επιβατηγά και εμπορικά οχήματα (Euro 5 και Euro 6) και σχετικά με την πρόσβαση σε πληροφορίες επισκευής και συντήρησης οχημάτων, έχει την έννοια ότι συνιστά «στοιχείο σχεδιασμού», κατά την έννοια της διάταξης αυτής, ένα λογισμικό που είναι ενσωματωμένο στη μονάδα ελέγχου κινητήρα ή επεμβαίνει σε αυτήν, εφόσον επεμβαίνει στη λειτουργία του συστήματος ελέγχου των εκπομπών και περιορίζει την αποτελεσματικότητά του.
- 2) Το άρθρο 3, σημείο 10, του κανονισμού 715/2007 έχει την έννοια ότι ως «σύστημα ελέγχου των εκπομπών», κατά την έννοια της διάταξης αυτής, νοούνται τόσο οι τεχνολογίες και η λεγόμενη μέθοδος «μετεπεξεργασίας καυσαερίων», οι οποίες μειώνουν τις εκπομπές σε μεταγενέστερο στάδιο, ήτοι μετά τη δημιουργία τους, όσο και εκείνες οι οποίες μειώνουν τις εκπομπές σε προγενέστερο στάδιο, ήτοι κατά τη δημιουργία τους, όπως το σύστημα ανακυκλοφορίας καυσαερίων.
- 3) Το άρθρο 3, σημείο 10, του κανονισμού 715/2007 έχει την έννοια ότι συνιστά «σύστημα αναστολής», κατά την έννοια της διάταξης αυτής, μηχανισμός ο οποίος ανιχνεύει κάθε παράμετρο σχετική με τη διεξαγωγή των διαδικασιών έγκρισης τύπου που προβλέπονται από τον κανονισμό αυτόν, προκειμένου να βελτιωθεί η επίδοση του συστήματος ελέγχου των εκπομπών κατά τη διάρκεια των διαδικασιών αυτών και να χορηγηθεί, ως εκ τούτου, η έγκριση τύπου του οχήματος, ακόμη και αν η βελτίωση αυτή εμφανίζεται, σε ad hoc βάση, και κατά τη χρήση του οχήματος υπό πραγματικές συνθήκες.

- 4) Το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 715/2007 έχει την έννοια ότι ένα σύστημα αναστολής όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, το οποίο βελτιώνει συστηματικώς την επίδοση του συστήματος ελέγχου των εκπομπών των οχημάτων κατά τις διαδικασίες έγκρισης τύπου, με σκοπό τη συμμόρφωση προς τα όρια εκπομπών που θέτει ο κανονισμός αυτός και τη συνακόλουθη εξασφάλιση της έγκρισης τύπου των οχημάτων αυτών, δεν μπορεί να εμπίπτει στην προβλεπόμενη από τη διάταξη αυτή εξαίρεση από την απαγόρευση τέτοιων συστημάτων η οποία αφορά την προστασία του κινητήρα από ζημία ή ατύχημα και την ασφαλή λειτουργία του οχήματος, ακόμη και αν το σύστημα αυτό συμβάλλει στην πρόληψη της γήρανσης του κινητήρα ή της συσσώρευσης ρύπων σε αυτόν.

(¹) EE C 82 της 4.3.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας

(Υπόθεση C-808/18) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Πολιτικές σχετικά με τους ελέγχους στα σύνορα, το άσυλο και τη μετανάστευση – Οδηγίες 2008/115/ΕΚ, 2013/32/ΕΕ και 2013/33/ΕΕ – Διαδικασία χορήγησης διεθνούς προστασίας – Πραγματική πρόσβαση – Διαδικασία στα σύνορα – Διαδικαστικές εγγυήσεις – Υποχρεωτική τοποθέτηση σε ζώνες διέλευσης – Κράτηση – Επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών – Προσφυγές που ασκούνται κατά των διοικητικών αποφάσεων περί απόρριψης αίτησης διεθνούς προστασίας – Δικαίωμα διαμονής στην επικράτεια)

(2021/C 53/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Μ. Κοντού-Durande, Α. Tokár και J. Tomkin)

Καθή: Ουγγαρίας (εκπρόσωποι: Μ.Ζ. Fehér και Μ. Μ. Tátra)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ουγγαρία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, από το άρθρο 6, παράγραφος 1, από το άρθρο 12, παράγραφος 1, και από το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, από το άρθρο 6, από το άρθρο 24, παράγραφος 3, από το άρθρο 43 και από το άρθρο 46, παράγραφος 5, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, και από τα άρθρα 8, 9 και 11 της οδηγίας 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία:

- προβλέποντας ότι οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών οι οποίοι, ερχόμενοι από τη Σερβία, επιθυμούν να έχουν πρόσβαση, στο έδαφός της, στη διαδικασία διεθνούς προστασίας, μπορούν να υποβληθούν μόνο στις ζώνες διέλευσης της Röszke (Ουγγαρία) και της Tompa (Ουγγαρία), υιοθετώντας δε συγχρόνως πάγια και γενικευμένη διοικητική πρακτική που περιορίζει δραστικά τον αριθμό των αιτούντων οι οποίοι επιτρέπεται να εισέρχονται ημερησίως στις εν λόγω ζώνες διέλευσης,
- θεσπίζοντας καθεστώς γενικευμένης κράτησης των αιτούντων διεθνή προστασία στις ζώνες διέλευσης της Röszke και της Tompa, χωρίς να τηρεί τις εγγυήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 24, παράγραφος 3, και στο άρθρο 43 της οδηγίας 2013/32, καθώς και στα άρθρα 8, 9 και 11 της οδηγίας 2013/33,

- επιτρέποντας την απομάκρυνση όλων των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν παρανόμως στο έδαφος της, εξαιρουμένων εκείνων για τους οποίους υπάρχουν υπόνοιες ότι έχουν τελέσει αξιόποινη πράξη, χωρίς να τηρεί τις διαδικασίες και εγγυήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 5, στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στο άρθρο 12, παράγραφος 1, και στο άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/115,
- εξαρτώντας από προϋποθέσεις αντίθετες προς το δίκαιο της Ένωσης την άσκηση του δικαιώματος παραμονής στο έδαφος της από τους αιτούντες διεθνή προστασία οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 46, παράγραφος 5, της οδηγίας 2013/32.

- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Ουγγαρία φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, τα τέσσερα πέμπτα των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής.
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει το ένα πέμπτο των δικαστικών εξόδων της.

(¹) EE C 155 της 06.05.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — WQ κατά Land Berlin

(Υπόθεση C-216/19) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Κοινή γεωργική πολιτική – Κανονισμός (ΕΕ) 1307/2013 – Κανόνες για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στηρίξεως – Καθεστώς βασικής ενισχύσεως – Άρθρο 24, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος – Έννοια του όρου «επιλέξιμο εκτάριο στη διάθεση του γεωργού» – Παράνομη εκμετάλλευση της οικείας εκτάσεως από τρίτον – Άρθρο 32, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο ii – Αίτηση ενεργοποίησης των δικαιωμάτων ενισχύσεως για έκταση η οποία έχει δασωθεί – Έννοια του όρου «έκταση που γέννησε δικαίωμα είσπραξης το 2008» – Καθεστώς ενιαίας ενισχύσεως ή καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενισχύσεως]

(2021/C 53/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

WQ

κατά

Land Berlin

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 24, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΕ) 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί θεσπίσεως κανόνων για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 637/2008 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι, όταν υποβάλλεται αίτηση για τη χορήγηση ενισχύσεως τόσο από τον ιδιοκτήτη των γεωργικών εκτάσεων όσο και από τρίτον ο οποίος χρησιμοποιεί, στην πράξη, τις εκτάσεις αυτές για γεωργικές δραστηριότητες χωρίς νόμιμη αιτία, τα επιλέξιμα εκτάρια που αντιστοιχούν στις εν λόγω εκτάσεις είναι «στη διάθεση», κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως, μόνον του κυρίου των εκτάσεων αυτών.

- 2) Το άρθρο 32, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο ii, του κανονισμού 1307/2013, ειδικότερα δε η φράση «κάθε έκταση που γέννησε δικαίωμα εισπραξής το 2008 στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης ή του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης που ορίζονται, αντίστοιχα, στους Τίτλους III και IVA του κανονισμού [(ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93, (ΕΚ) αριθ. 1452/2001, (ΕΚ) αριθ. 1453/2001, (ΕΚ) αριθ. 1454/2001, (ΕΚ) αριθ. 1868/94, (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, (ΕΚ) αριθ. 1673/2000, (ΕΟΚ) αριθ. 2358/71 και (ΕΚ) αριθ. 2529/2001, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 479/2008 του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2008]», έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο αιτήσεως για την ενεργοποίηση δικαιωμάτων από παύση καλλιέργειας για έκταση η οποία έχει δασωθεί βάσει της διατάξεως αυτής, πρέπει να έχει υποβληθεί, το 2008, αίτηση παροχής ενισχύσεως για την οικεία έκταση, σύμφωνα με το άρθρο 22 του κανονισμού 1782/2003, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 479/2008, ακολουθούμενη από διαχειριστικό έλεγχο επιλεξιμότητας σύμφωνα με το άρθρο 23 του ως άνω κανονισμού και, ενδεχομένως, από επιτόπιο έλεγχο βάσει του άρθρου 25 του εν λόγω κανονισμού. Πρέπει επιπλέον να πληρούνται όλες οι λοιπές προϋποθέσεις που απαιτούνται από τους τίτλους III και IVA του ίδιου κανονισμού για τη χορήγηση άμεσης ενίσχυσης.

(¹) EE C 206 της 17.6.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Adina Onofrei κατά Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d'appel de Paris

(Υπόθεση C-218/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων – Ελευθερία εγκαταστάσεως – Πρόσβαση στο επάγγελμα του δικηγόρου – Απαλλαγή από την υποχρέωση εκπαιδεύσεως και αποκτήσεως σχετικού τίτλου – Χορήγηση της απαλλαγής – Προϋποθέσεις – Εθνική κανονιστική ρύθμιση που προβλέπει την απαλλαγή υπέρ των δημοσίων υπαλλήλων και των πρώην δημοσίων υπαλλήλων κατηγορίας Α ή των εξομοιούμενων προς αυτούς οι οποίοι έχουν ασχοληθεί επαγγελματικά με το εθνικό δίκαιο, εντός της εθνικής επικράτειας, στην εθνική δημόσια διοίκηση του οικείου κράτους μέλους ή σε διεθνή οργανισμό)

(2021/C 53/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Adina Onofrei

κατά

Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d'appel de Paris

Διατακτικό

Τα άρθρα 45 ΣΛΕΕ και 49 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι:

- αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση δυνάμει της οποίας το ευεργέτημα της απαλλαγής από τις προϋποθέσεις επαγγελματικής κατάρτισεως και αποκτήσεως του πιστοποιητικού επάρκειας για το δικηγορικό επάγγελμα προβλέπεται, κατ' αρχήν, για ορισμένους υπαλλήλους της δημόσιας διοικήσεως κράτους μέλους που έχουν ασκήσει καθήκοντα στο ίδιο κράτος μέλος, υπό την ιδιότητά τους αυτή, σε διοικητική αρχή ή δημόσια υπηρεσία ή σε διεθνή οργανισμό και αποκλείονται από το ευεργέτημα της απαλλαγής αυτής οι μόνιμοι, μη μόνιμοι ή πρώην υπάλληλοι της δημόσιας διοικήσεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι οποίοι έχουν ασκήσει καθήκοντα υπό την ιδιότητα αυτή εκτός της γαλλικής επικράτειας·

- δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας το ευεργέτημα μιας τέτοιας απαλλαγής εξαρτάται από την προϋπόθεση να έχει ασκήσει ο ενδιαφερόμενος νομικής φύσεως δραστηριότητες στον τομέα του εθνικού δικαίου και αποκλείονται από το ευεργέτημα της απαλλαγής αυτής οι μόνιμοι, μη μόνιμοι ή πρώην υπάλληλοι της δημόσιας διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι οποίοι έχουν ασκήσει υπό την ιδιότητα αυτή νομικής φύσεως δραστηριότητες σε έναν ή περισσότερους τομείς που εμπίπτουν στο δίκαιο της Ένωσης, υπό την προϋπόθεση ότι δεν αποκλείεται η συνεκτίμηση των νομικής φύσεως δραστηριοτήτων που συνεπάγονται την πρακτική ενσχόληση με το εθνικό δίκαιο.

(¹) EE C 182 της 27.5.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας

(Υπόθεση C-316/19) (¹)

[Παράβαση κράτους μέλους – Άρθρο 343 ΣΛΕΕ – Προνόμια και ασυλίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) – Άρθρο 39 – Προνόμια και ασυλίες της ΕΚΤ – Πρωτόκολλο περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρα 2, 18 και 22 – Αρχή του απαραβίαστου των αρχείων της ΕΚΤ – Κατάσχεση εγγράφων στα γραφεία της Κεντρικής Τράπεζας της Σλοβενίας – Έγγραφα που συνδέονται με την εκπλήρωση της αποστολής του ΕΣΚΤ και του Ευρωσυστήματος – Άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ – Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας]

(2021/C 53/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn και B. Rous Demiri)

Καθής: Δημοκρατία της Σλοβενίας (εκπρόσωποι: V. Klemenc, A. Grum, N. Pintar Gosenca και K. Rejec Longar)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (εκπρόσωποι: K. Kaiser, C. Zilioli, F. Malfière και A. Šega, επικουρούμενοι από τον D. Sarmiento Ramírez-Escudero, abogado)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Σλοβενίας, προβαίνοντας μονομερώς στην κατάσχεση εγγράφων σχετικών με την εκπλήρωση της αποστολής του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και του Ευρωσυστήματος στα γραφεία της Banka Slovenije (Κεντρικής Τράπεζας της Σλοβενίας) και, όσον αφορά το διάστημα μετά την εν λόγω κατάσχεση, παραλείποντας να συνεργαστεί καλόπιστα με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στο πλαίσιο αυτό, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 343 ΣΛΕΕ, από το άρθρο 39 του πρωτοκόλλου (αριθ. 4) για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, από τα άρθρα 2, 18 και 22 του πρωτοκόλλου (αριθ. 7) περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και από το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ.
- 2) Η Δημοκρατία της Σλοβενίας φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 187 της 3.6.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Centraal Israëlitisch Consistorie van België κ.λπ. κατά Vlaamse Regering

(Υπόθεση C-336/19) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των ζώων κατά τη θανάτωσή τους – Κανονισμός (ΕΚ) 1099/2009 – Άρθρο 4, παράγραφος 1 – Υποχρέωση αναισθητοποίησης των ζώων πριν από τη θανάτωσή τους – Άρθρο 4, παράγραφος 4 – Παρέκλιση στο πλαίσιο της λατρευτικού τύπου σφαγής – Άρθρο 26, παράγραφος 2 – Δυνατότητα των κρατών μελών να θεσπίζουν εθνικούς κανόνες με σκοπό τη μεγαλύτερη προστασία των ζώων στην περίπτωση της λατρευτικού τύπου σφαγής – Ερμηνεία – Εθνική ρύθμιση η οποία, στην περίπτωση της λατρευτικού τύπου σφαγής, επιβάλλει αναισθητοποίηση που είναι αναστρέψιμη και δεν μπορεί να προκαλέσει θάνατο – Άρθρο 13 ΣΛΕΕ – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 10 – Θρησκευτική ελευθερία – Ελευθερία εκδήλωσης του θρησκευόμενου – Περιορισμός – Αναλογικότητα – Έλλειψη συναίνεσης των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Περιθώριο εκτίμησης που αναγνωρίζεται στα κράτη μέλη – Αρχή της επικουρικότητας – Κύρος – Διαφοροποιημένη μεταχείριση της λατρευτικού τύπου σφαγής και της θανάτωσης ζώων στο πλαίσιο κυνηγετικών δραστηριοτήτων και δραστηριοτήτων αλιείας, καθώς και στο πλαίσιο πολιτιστικών και αθλητικών εκδηλώσεων – Απουσία δυσμενούς διάκρισης – Άρθρα 20, 21 και 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων]

(2021/C 53/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Grondwettelijk Hof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Centraal Israëlitisch Consistorie van België κ.λπ., Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België e.a, Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW κ.λπ.

κατά

Vlaamse Regering

παρισταμένων των: LI, Waalse Regering, Kosher Poultry BVBA κ.λπ., Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 26, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 1099/2009 του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, για την προστασία των ζώων κατά τη θανάτωσή τους, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 13 ΣΛΕΕ και του άρθρου 10, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία επιβάλλει, στο πλαίσιο της λατρευτικού τύπου σφαγής, διαδικασία αναστρέψιμης αναισθητοποίησης που δεν επιφέρει τον θάνατο του ζώου.
- 2) Από την εξέταση του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 26, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', του κανονισμού 1099/2009.

⁽¹⁾ EE C 270 της 12.08.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 — Fabio De Masi, Γιάνης Βαρουφάκης κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση C-342/19 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσως – Πρόσβαση στα έγγραφα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) – Απόφαση 2004/258/ΕΚ – Άρθρο 4, παράγραφος 3 – Εξαιρέσεις – Έγγραφο το οποίο έχει περιέλθει στην ΕΚΤ – Γνωμοδότηση εκ μέρους εξωτερικού παρόχου – Εσωτερική χρήση στο πλαίσιο συσκέψεων και προκαταρκτικών διαβουλεύσεων – Άρνηση παροχής προσβάσεως]

(2021/C 53/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσιόντες: Fabio De Masi, Γιάνης Βαρουφάκης (εκπρόσωπος: A. Fischer-Lescano, Universitätsprofessor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: F. von Lindeiner και A. Korb, επικουρούμενοι από τον H.-G. Kamann, Rechtsanwalt)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει τους Fabio de Masi και Γιάνη Βαρουφάκη στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 280 της 19.8.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bundeszentralamt für Steuern κατά Y-GmbH

(Υπόθεση C-346/19) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Επιστροφή του ΦΠΑ – Οδηγία 2008/9/ΕΚ – Άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ' – Άρθρο 15 – Αναγραφή του αριθμού του τιμολογίου – Αίτηση επιστροφής]

(2021/C 53/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bundeszentralamt für Steuern

κατά

Y-GmbH

Διατακτικό

Το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/9/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2008, για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων σχετικά με την επιστροφή του φόρου προστιθέμενης αξίας, που προβλέπεται στην οδηγία 2006/112/ΕΚ, σε υποκείμενους στο φόρο μη εγκατεστημένους στο κράτος μέλος επιστροφής αλλά εγκατεστημένους σε άλλο κράτος μέλος, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/66/ΕΕ του Συμβουλίου, της 14ης Οκτωβρίου 2010, έχουν την έννοια ότι όταν αίτηση επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας δεν περιέχει αλληλοδιάδοχο αριθμό του τιμολογίου, αλλά άλλον αριθμό ο οποίος καθιστά δυνατή την ταυτοποίηση του τιμολογίου και, επομένως, του οικείου αγαθού ή της οικείας υπηρεσίας, η φορολογική αρχή του κράτους μέλους επιστροφής οφείλει να θεωρήσει ότι η αίτηση αυτή «έχει

υποβληθεί» κατά την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/9, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/66, και να προβεί στην εξέτασή της. Στο πλαίσιο της εξέτασής αυτής, και εξαιρουμένης της περιπτώσεως στην οποία το πρωτότυπο ή αντίγραφο του τιμολογίου βρίσκεται ήδη στη διάθεση της φορολογικής αρχής, η τελευταία μπορεί να ζητήσει από τον αιτούντα να γνωστοποιήσει αλληλοδιάδοχο αριθμό ο οποίος χαρακτηρίζει το τιμολόγιο με μοναδικό τρόπο και, αν το αίτημα αυτό δεν ικανοποιηθεί εντός της προθεσμίας ενός μηνός που προβλέπει το άρθρο 20, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/9, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/66, η εν λόγω αρχή δικαιούται να απορρίψει την αίτηση επιστροφής.

(¹) ΕΕ C 263 της 5.8.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Kammergericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Δίκη σχετικά με την έκδοση του ΒΥ

(Υπόθεση C-398/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρα 18 και 21 ΣΛΕΕ – Έκδοση πολίτη της Ένωσης σε τρίτη χώρα – Πρόσωπο που απέκτησε την ιθαγένεια της Ένωσης αφότου μετέφερε το κέντρο των συμφερόντων του στο κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση εκδόσεως – Πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης – Απαγόρευση εκδόσεως ισχύουσα μόνο για τους ημεδαπούς – Περιορισμός στην ελεύθερη κυκλοφορία – Δικαιολόγηση στηριζόμενη στην αποτροπή της ατιμωρησίας – Αναλογικότητα – Ενημέρωση του κράτους μέλους του οποίου την ιθαγένεια έχει ο εκζητούμενος – Υποχρέωση του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση εκδόσεως και του κράτους μέλους καταγωγής να ζητήσουν από το τρίτο κράτος που αιτείται την έκδοση να τους διαβιβάσει τον φάκελο της υποθέσεως – Δεν υφίσταται)

(2021/C 53/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Kammergericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ΒΥ

παρισταμένης της: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 18 και 21 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι εφαρμόζονται στην περίπτωση πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπηκόου κράτους μέλους, ο οποίος διαμένει στο έδαφος άλλου κράτους μέλους και για τον οποίον έχει υποβληθεί αίτηση εκδόσεως από τρίτο κράτος, ακόμη και όταν ο ως άνω πολίτης της Ένωσης μετέφερε το κέντρο των συμφερόντων του στο άλλο αυτό κράτος μέλος σε χρονικό σημείο κατά το οποίο δεν είχε ακόμη την ιδιότητα του πολίτη της Ένωσης.
- 2) Τα άρθρα 18 και 21 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι, οσάκις το κράτος μέλος του οποίου υπήκοος είναι ο εκζητούμενος πολίτης της Ένωσης, για τον οποίο έχει υποβληθεί αίτηση εκδόσεως από τρίτο κράτος προς άλλο κράτος μέλος, ενημερώνεται από το τελευταίο κράτος μέλος για την ύπαρξη της εν λόγω αιτήσεως, ούτε το ένα ούτε το άλλο κράτος μέλος οφείλει να ζητήσει από το τρίτο κράτος που αιτείται την έκδοση να του διαβιβάσει αντίγραφο της ποινικής δικογραφίας, προκειμένου το κράτος μέλος του οποίου την ιθαγένεια έχει ο εκζητούμενος να εξετάσει εάν θα αναλάβει την ποινική δίωξη σε βάρος του. Υπό την προϋπόθεση ότι έχει ενημερώσει δεόντως το κράτος μέλος του οποίου την ιθαγένεια έχει ο εκζητούμενος σχετικά με την ύπαρξη της αιτήσεως εκδόσεως, το σύνολο των πραγματικών και νομικών στοιχείων τα οποία το τρίτο κράτος που αιτείται την έκδοση κοινοποίησε στο πλαίσιο της αιτήσεως αυτής, καθώς και σχετικά με κάθε μεταβολή της κατάστασης του εκζητούμενου η οποία είναι κρίσιμη για την ενδεχόμενη έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως σε βάρος του, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση εκδόσεως μπορεί να εκδώσει τον εκζητούμενο χωρίς να υποχρεούται να αναμείνει την επίσημη απόφαση

του κράτους μέλους του οποίου την ιθαγένεια αυτός έχει περί μη ασκήσεως της δυνατότητας εκδόσεως τέτοιου εντάλματος συλλήψεως, το οποίο πρέπει να αφορά τουλάχιστον τις ίδιες πράξεις με εκείνες που μνημονεύονται στην αίτηση εκδόσεως, οσάκις το τελευταίο αυτό κράτος μέλος δεν προβαίνει στην έκδοση εντάλματος εντός εύλογης προθεσμίας ορισθείσας προς τούτο από το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση εκδόσεως, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των περιστάσεων της υποθέσεως.

- 3) Τα άρθρα 18 και 21 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι το κράτος μέλος από το οποίο ζητήθηκε από τρίτο κράτος η έκδοση πολίτη της Ένωσης, υπηκόου άλλου κράτους μέλους, με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης, δεν υποχρεούται να αρνηθεί την έκδοση και να αναλάβει το ίδιο την ποινική δίωξη, οσάκις το εθνικό του δικαίωμα του παρέχει τη δυνατότητα αυτή.

(¹) EE C 288 της 26.8.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 — Γαλλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-404/19 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως – Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) – Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2017/2014 – Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δαπάνες που πραγματοποιήσε η Γαλλική Δημοκρατία – Κατ’ αποκοπή διόρθωση ύψους 100 % – Αναλογικότητα – Κατευθυντήριες γραμμές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τον υπολογισμό των δημοσιονομικών διορθώσεων στο πλαίσιο των διαδικασιών εκκαθαρίσεως ως προς τη συμμόρφωση και εκκαθαρίσεως των λογαριασμών]

(2021/C 53/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: A.-L. Desjonquères, C. Mosser και D. Colas)

Αντίδικος κατ’ αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: X. Lewis, A. Sauka και J. Aquilina)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 12ης Μαρτίου 2019, Γαλλία κατά Επιτροπής (T-26/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:153), κατά το μέρος της που το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, απέρριψε την προσφυγή της Γαλλικής Δημοκρατίας κατά της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2017/2014 της Επιτροπής, της 8ης Νοεμβρίου 2017, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), στο μέτρο που, βάσει λόγου επιγραφόμενου «Σύστημα ελέγχου που παρουσιάζει σοβαρές ελλείψεις, Κορσική», επέβαλε στο κράτος μέλος αυτό δημοσιονομικές διορθώσεις ύψους 100 % εφαρμοστέες στις άμεσες στρεμματικές ενισχύσεις στην Άνω Κορσική για τα έτη υποβολής αιτήσεων 2013 και 2014, λόγω πλημμελειών στο σύστημα ελέγχου των στρεμματικών ενισχύσεων στην Άνω Κορσική, και, αφετέρου, αποφάνθηκε επί των δικαστικών εξόδων.
- 2) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση 2017/2014 κατά το μέρος της που, βάσει λόγου επιγραφόμενου «Σύστημα ελέγχου που παρουσιάζει σοβαρές ελλείψεις, Κορσική», επιβάλλει στη Γαλλική Δημοκρατία κατ’ αποκοπή διορθώσεις ύψους 100 % εφαρμοστέες στις άμεσες στρεμματικές ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στην Άνω Κορσική για τα έτη υποβολής αιτήσεων 2013 και 2014, λόγω πλημμελειών του συστήματος ελέγχου των στρεμματικών ενισχύσεων στην Άνω Κορσική.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, εκτός από τα δικαστικά έξοδά της στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας και το ένα τέταρτο των εξόδων της στην πρωτοβάθμια διαδικασία, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Γαλλική Δημοκρατία στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας, καθώς και το ένα τέταρτο των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Γαλλική Δημοκρατία στην πρωτοβάθμια διαδικασία.

- 4) Η Γαλλική Δημοκρατία φέρει, εκτός από τα τρία τέταρτα των εξόδων της στην πρωτοβάθμια διαδικασία, τα τρία τέταρτα των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή στην ίδια διαδικασία.

(¹) EE C 238 της 15.07.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 — Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (C-431/19 P), Inpost S.A (C-432/198 P) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-431/19 P και C-432/19 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως – Κρατικές ενισχύσεις – Άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ – Υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος (ΥΓΟΣ) – Πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Εφαρμογή στις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντισταθμίσεων για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας – Τομέας ταχυδρομικών υπηρεσιών – Οδηγία 97/67/ΕΚ – Άρθρο 7 – Αποζημίωση για το καθαρό κόστος που προκύπτει από τις υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας – Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά]

(2021/C 53/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσες: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (εκπρόσωπος: D. Doktór, radca prawny) (C-431/19 P), Inpost S.A. (εκπρόσωπος: W. Kporckiewicz, radca prawny) (C-432/19 P)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Recchia, K. Blanck και K. Herrmann), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τις Inpost Paczkomaty sp. z o.o. και Inpost S.A. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 328 της 30.09.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — WEG Tevesstraße κατά Finanzamt Villingen-Schwenningen

(Υπόθεση C-449/19) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Απαλλαγή των πάσης φύσεως μισθώσεων ακινήτων – Εθνική ρύθμιση που απαλλάσσει από τον ΦΠΑ την παράδοση θερμότητας από ένωση ιδιοκτητών οριζόντιων ιδιοκτησιών στους ιδιοκτήτες οι οποίοι μετέχουν στην ένωση]

(2021/C 53/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

WEG Tevesstraße

κατά

Finanzamt Villingen-Schwenningen

Διατακτικό

Το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ιβ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/162/ΕΕ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία απαλλάσσει από τον φόρο προστιθέμενης αξίας την παράδοση θερμότητας από ένωση ιδιοκτητών οριζόντιων ιδιοκτησιών στους ιδιοκτήτες που μετέχουν στην ένωση.

(¹) ΕΕ C 348 της 14.10.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, έτερος διάδικος: Δημοκρατία της Φινλανδίας

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-475/19 P και C-688/19 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως – Προσέγγιση των νομοθεσιών – Κανονισμός (ΕΕ) 305/2011 – Εναρμονισμένοι όροι εμπορίας δομικών προϊόντων – Εναρμονισμένα τεχνικά πρότυπα και προδιαγραφές – Εναρμονισμένα πρότυπα EN 14342:2013, EN 14904:2006, EN 13341:2005 + A1:2011 και EN 12285-2:2005 – Προσφυγή ακυρώσεως]

(2021/C 53/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: J. Möller και R. Kanitz, επικουρούμενοι από τους M. Kottmann, M. Winkelmüller και F. van Schewick, Rechtsanwälte)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Hermes, M. Huttunen και A. Sipos), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: S. Hartikainen και A. Laine)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως.
- 2) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο των υπό κρίση αιτήσεων αναιρέσεως και των διαδικασιών ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 270 της 12.08.2019.
ΕΕ C 372 της 04.11.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier κατά Société Fromagère du Livradois SAS

(Υπόθεση C-490/19) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Γεωργία – Προστασία γεωγραφικών ενδείξεων και ονομασιών προέλευσης γεωργικών προϊόντων και τροφίμων – Κανονισμός (ΕΚ) 510/2006 – Κανονισμός (ΕΕ) 1151/2012 – Άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο δ' – Πρακτική ικανή να παραπλανήσει τον καταναλωτή ως προς την πραγματική καταγωγή του προϊόντος – Αναπαραγωγή του σχήματος ή της εμφάνισης που χαρακτηρίζει ένα προϊόν το οποίο καλύπτεται από καταχωρισμένη ονομασία – Προστατευόμενη ονομασία προέλευσης (ΠΟΠ) «Morbier»]

(2021/C 53/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier

κατά

Société Fromagère du Livradois SAS

Διατακτικό

Το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων, και το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων, έχουν την έννοια ότι δεν απαγορεύουν μόνον τη χρήση της καταχωρισμένης ονομασίας από τρίτον.

Το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο δ', των κανονισμών 510/2006 και 1151/2012 έχει την έννοια ότι απαγορεύει την αναπαραγωγή του σχήματος ή της εμφάνισης που χαρακτηρίζει ένα προϊόν το οποίο καλύπτεται από καταχωρισμένη ονομασία, όταν η αναπαραγωγή αυτή είναι ικανή να δημιουργήσει στον καταναλωτή την πεποίθηση ότι το επίμαχο προϊόν καλύπτεται από την εν λόγω καταχωρισμένη ονομασία. Πρέπει να εκτιμηθεί αν η εν λόγω αναπαραγωγή μπορεί να παραπλανήσει τον Ευρωπαίο καταναλωτή που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που ασκούν επιρροή στην υπόθεση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 288 της 26.08.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Augstākā tiesa (Senāts) (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Euromin Holdings (Cyprus) Limited

(Υπόθεση C-735/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Εταιρικό δίκαιο – Οδηγία 2004/25/ΕΚ – Δημόσια προσφορά εξαγοράς – Άρθρο 5, παράγραφος 4, πρώτο και δεύτερο εδάφιο – Προστασία των μειοψηφούντων μετόχων – Υποχρεωτική προσφορά εξαγοράς – Μέθοδος υπολογισμού της αξίας των μετοχών για τον καθορισμό δίκαιης τιμής – Εξουσία προσαρμογής της δίκαιης τιμής – Εξαιρέσεις από την κανονική μέθοδο υπολογισμού υπό δεδομένες προϋποθέσεις και με κριτήρια που προσδιορίζονται σαφώς – Ευθύνη του οικείου κράτους μέλους – Ζημία του προσφέροντος λόγω προσφοράς πολύ ανώτερης τιμής)

(2021/C 53/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa (Senāts)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Euromin Holdings (Cyprus) Limited

παρισταμένης της: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 5, παράγραφος 4, της οδηγίας 2004/25/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τις δημόσιες προσφορές εξαγοράς, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει τρεις μεθόδους για τον καθορισμό της δίκαιης τιμής στην οποία ο προσφέρων πρέπει να εξαγοράσει τις μετοχές μιας εταιρίας, μία εκ των οποίων είναι η μέθοδος που προκύπτει από την εφαρμογή του άρθρου 5, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας αυτής, η οποία επιβάλλει να λαμβάνεται πάντοτε υπόψη η μέθοδος εκείνη που καταλήγει στην υψηλότερη τιμή, υπό την προϋπόθεση ότι οι άλλες μέθοδοι καθορισμού της δίκαιης τιμής, πλην εκείνης που προκύπτει από το άρθρο 5, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας αυτής, εφαρμόζονται από την εποπτική αρχή τηρουμένων των γενικών αρχών που τίθενται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, καθώς και υπό συνθήκες και με κριτήρια που προσδιορίζονται από σαφές, συγκεκριμένο και διαφανές νομικό πλαίσιο.
- 2) Το άρθρο 5, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2004/25 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι, για τους σκοπούς μιας ΔΠΕ, η αξία της μετοχής υπολογίζεται διαιρώντας τα καθαρά στοιχεία του ενεργητικού της υπό εξαγορά εταιρίας, συμπεριλαμβανομένων των μη ελεγχουσών –μειοψηφικών– συμμετοχών, με τον αριθμό των εκδοθεισών μετοχών, εκτός αν πρόκειται για μέθοδο καθορισμού της τιμής της μετοχής η οποία βασίζεται σε αντικειμενικό κριτήριο εκτιμήσεως χρησιμοποιούμενο γενικώς στη χρηματοοικονομική ανάλυση και η οποία μπορεί να θεωρηθεί ως «σαφώς προσδιορίσιμη», κατά την έννοια της διάταξης αυτής, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 3) Η οδηγία 2004/25 παρέχει στον προσφέροντα, στο πλαίσιο διαδικασίας ΔΠΕ, δικαιώματα τα οποία μπορούν να ασκηθούν στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως κατά του Δημοσίου.
- 4) Το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι, σε περίπτωση που θεμελιώνεται ευθύνη κράτους μέλους για ζημιές που προκλήθηκαν λόγω παράβασης κανόνα του δικαίου της Ένωσης από απόφαση διοικητικής αρχής του κράτους αυτού, η αποκατάσταση της εξ αυτής απορρέουσας υλικής ζημίας μπορεί να περιορίζεται στο 50 % του ποσού της ζημίας αυτής.

(¹) EE C 413 της 09.12.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — A. B., B. B. κατά Personal Exchange International Limited

(Υπόθεση C-774/19) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 – Άρθρο 15, παράγραφος 1 – Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών – Έννοια του όρου «καταναλωτής» – Σύμβαση συμμετοχής σε παιχνίδι πόκερ η οποία συνάπτεται μέσω διαδικτύου μεταξύ ενός φυσικού προσώπου και ενός διοργανωτή τυχηρών παιγνίων – Φυσικό πρόσωπο το οποίο βιοπορίζεται συμμετέχοντας σε διαδικτυακό παιχνίδι πόκερ – Γνώσεις τις οποίες κατέχει το πρόσωπο αυτό – Τακτικότητα της δραστηριότητας]

(2021/C 53/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

A. B., B. B.

κατά

Personal Exchange International Limited

Διατακτικό

Το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι φυσικό πρόσωπο που έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος και το οποίο, αφενός, συνήψε με εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος σύμβαση συμμετοχής σε παιχνίδι πόκερ μέσω διαδικτύου, η οποία περιέχει γενικούς όρους τους οποίους έχει καθορίσει η εν λόγω εταιρία και, αφετέρου, δεν έχει δηλώσει επίσημως τη δραστηριότητα αυτή, ούτε την προσφέρει σε τρίτους ως υπηρεσία έναντι πληρωμής, δεν χάνει την ιδιότητα του «καταναλωτή», κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως, ακόμη και αν αφιερώνει πολλές ώρες ημερησίως στο παιχνίδι αυτό, διαθέτει ευρύτατες γνώσεις και κερδίζει σημαντικά ποσά.

(¹) ΕΕ C 19 της 20.01.2020.

Αίτηση γνωμοδότησης την οποία υπέβαλε το Βασίλειο του Βελγίου δυνάμει του άρθρου 218, παράγραφος 11, ΣΛΕΕ**(Γνωμοδότηση C-1/20)**

(2021/C 53/18)

Γλώσσα διαδικασίας: όλες οι επίσημες γλώσσες

Αιτούν

Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: C. Pochet, J.-C. Halleux, M. Van Regemorter, S. Baeyens)

Ερώτημα που έχει υποβληθεί στο Δικαστήριο

Είναι συμβατό με τις Συνθήκες, ιδίως δε με τα άρθρα 19 ΣΕΕ και 344 ΣΛΕΕ, το σχέδιο εκσυγχρονισμένης Συνθήκης για τον Χάρτη Ενέργειας:

- όσον αφορά το άρθρο 26 της εν λόγω συμφωνίας, εάν το άρθρο αυτό μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει την εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης εφαρμογή του μηχανισμού επίλυσης διαφορών;
- καθόσον, εάν το άρθρο 26 της εν λόγω συμφωνίας πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει την εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης εφαρμογή του μηχανισμού επίλυσης διαφορών, η συμφωνία αυτή δεν περιέχει ρητό ειδικό κανόνα ή σαφή ρήτρα αποσύνδεσης, ιδίως στους ορισμούς της επένδυσης και του επενδυτή στο άρθρο 1 της σχεδιαζόμενης συμφωνίας, που να προβλέπει τη μη εφαρμογή του γενικού μηχανισμού του εν λόγω άρθρου 26 μεταξύ των κρατών μελών;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε η Notariusz w Krapkowicach Justyna Gawlica — Krapkowice (Πολωνία) στις 12 Αυγούστου 2020 — OKR**(Υπόθεση C-387/20)**

(2021/C 53/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Notariusz w Krapkowicach Justyna Gawlica — Krapkowice

Μετέχουσα στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενιστάμενη: OKR

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου⁽¹⁾, την έννοια ότι ένα πρόσωπο που δεν είναι πολίτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει επίσης δικαίωμα να επιλέξει το δίκαιο της ιθαγένειάς του ως δίκαιο το οποίο διέπει το σύνολο της κληρονομικής διαδοχής;
- 2) Έχει το άρθρο 75, σε συνδυασμό με το άρθρο 22 του κανονισμού 650/2012, την έννοια ότι, σε περίπτωση όπου διμερής συμφωνία μεταξύ κράτους μέλους και τρίτης χώρας δεν ρυθμίζει την επιλογή του δικαίου στην κληρονομική διαδοχή, αλλά καθορίζει το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο, ο υπήκοος της εν λόγω τρίτης χώρας που διαμένει σε κράτος μέλος το οποίο δεσμεύεται από τη διμερή αυτή συμφωνία μπορεί να επιλέξει το εφαρμοστέο δίκαιο;

ειδικότερα

- θα πρέπει η διμερής συμφωνία με την τρίτη χώρα να αποκλείει ρητώς την επιλογή συγκεκριμένου δικαίου και όχι απλώς να καθορίζει το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο με τη χρήση αντικειμενικών κριτηρίων σύνδεσης, ώστε να πρέπει να αναγνωριστεί ότι οι διατάξεις της υπερισχύουν του άρθρου 22 του κανονισμού 650/2012;
- συγκαταλέγεται η ελευθερία της επιλογής του δικαίου σε υποθέσεις κληρονομικής διαδοχής και ο καθορισμός ενός και μόνου εφαρμοστέου δικαίου μέσω της επιλογής του δικαίου –τουλάχιστον εντός του πεδίου εφαρμογής που έχει ορίσει ο ενωσιακός νομοθέτης στο άρθρο 22 του κανονισμού 650/2012- στις αρχές που διέπουν τη δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες δεν δύνανται να παραβιαστούν ακόμη και σε περίπτωση εφαρμογής διμερών συμφωνιών με τρίτες χώρες που υπερισχύουν του κανονισμού 650/2012;

⁽¹⁾ ΕΕ 2012, L 201, σ. 107

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso Administrativo n.º 1 de Pontevedra (Ισπανία) στις 2 Σεπτεμβρίου 2020 — UN κατά Subdelegación del Gobierno en Pontevedra

(Υπόθεση C-409/20)

(2021/C 53/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Contencioso Administrativo n.º 1 de Pontevedra

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: UN

Καθή: Subdelegación del Gobierno en Pontevedra

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει η οδηγία 2008/115/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (άρθρα 4, παράγραφος 3, 6, παράγραφοι 1 και 5, και 7, παράγραφος 1), την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση [άρθρα 53, παράγραφος 1, στοιχείο α, 55, παράγραφος 1, στοιχείο b, 57 και 28, παράγραφος 3, στοιχείο c, του Ley Orgánica 4/2000 sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (οργανικού νόμου 4/2000, περί των δικαιωμάτων και ελευθεριών των αλλοδαπών στην Ισπανία και περί της κοινωνικής εντάξεώς τους), της 11ης Ιανουαρίου 2000], η οποία τιμωρεί την

παράνομη διαμονή αλλοδαπών στο πρόσωπο των οποίων δεν συντρέχουν επιβαρυντικές περιστάσεις, σε πρώτο χρόνο, με την επιβολή προστίμου συνοδευόμενου από εντολή οικειοθελούς επιστροφής στη χώρα καταγωγής, και στη συνέχεια, σε δεύτερο χρόνο, με απέλαση, εφόσον ο αλλοδαπός δεν επιτύχει τη νομιμοποίηση της παραμονής του στη χώρα ή δεν επιστρέψει οικειοθελώς στη χώρα του;

(¹) ΕΕ 2008, L 348, σ. 98.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 20 Οκτωβρίου 2020 — Alstom Transport SA κατά Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG — Sucursala București, Swietelsky AG Linz — Sucursala București

(Υπόθεση C-532/20)

(2021/C 53/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Alstom Transport SA

Εφεσίβλητες: Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG — Sucursala București, Swietelsky AG Linz — Sucursala București

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 1, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, και παράγραφος 3, καθώς και το άρθρο 2γ της οδηγίας 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών (¹), την έννοια ότι η προθεσμία άσκησης, από τον επιλεγέντα προσφέροντα στο πλαίσιο διαδικασίας σύναψης σύμβασης, προσφυγής κατά της απόφασης του αναθέτοντος φορέα με την οποία κρίθηκε παραδεκτή η προσφορά προσφέροντος καταταχθέντος σε κατώτερη θέση στον διαγωνισμό πρέπει να υπολογιστεί λαμβανομένης υπόψη της ημερομηνίας από την οποία γεννάται το συμφέρον του επιλεγέντος προσφέροντος, κατόπιν άσκησης από τον μη επιλεγέντα προσφέροντα προσφυγής κατά του αποτελέσματος της διαδικασίας σύναψης σύμβασης;

(¹) ΕΕ 1992, L 76, σ. 14.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Köln (Γερμανία) στις 3 Νοεμβρίου 2020 — ACC Silicones Ltd. κατά Bundeszentralamt für Steuern

(Υπόθεση C-572/20)

(2021/C 53/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: ACC Silicones Ltd.

Καθή: Bundeszentralamt für Steuern

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθεται το άρθρο 63 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 56 Συνθήκης ΕΚ) σε εθνική φορολογική διάταξη όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, κατά την οποία, προκειμένου να επιστραφεί ο φόρος επί των εισοδημάτων από κεφάλαια σε εταιρία εγκατεστημένη στην αλλοδαπή η οποία εισπράττει μερίσματα από συμμετοχές και η συμμετοχή της οποίας υπολείπεται του κατώτατου ορίου που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ ⁽¹⁾, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών (όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/123/ΕΚ ⁽²⁾), απαιτείται να προσκομισθεί βεβαίωση της αλλοδαπής φορολογικής διοίκησης από την οποία να αποδεικνύεται ότι ο φόρος επί των εισοδημάτων από κεφάλαια δεν μπορεί ούτε να συμψηφισθεί με φορολογική οφειλή της εν λόγω εταιρίας ή κατόχου μεριδίων που έχει άμεση ή έμμεση συμμετοχή σε αυτήν ούτε να εκπέσει ως λειτουργικές ή επαγγελματικές δαπάνες, καθώς και ότι δεν πραγματοποιήθηκε συμψηφισμός, έκπτωση ή μεταφορά του φόρου αυτού, όταν, αντιθέτως, για την επιστροφή του φόρου επί των εισοδημάτων από κεφάλαια σε εταιρία εγκατεστημένη στην ημεδαπή με το ίδιο ποσοστό συμμετοχής δεν απαιτείται η προσκόμιση τέτοιας αποδείξεως;
- 2) Στην περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι αρνητική:

Αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας και στην αρχή του «*effet utile*» (της πρακτικής αποτελεσματικότητας) η απαίτηση για την προσκόμιση της βεβαίωσης που αναφέρεται στο πρώτο ερώτημα σε περίπτωση που ο εγκατεστημένος στην αλλοδαπή δικαιούχος μερισμάτων τα οποία προέρχονται από εταιρικά μερίδια της καλούμενης ελεύθερης διασποράς αδυνατεί εκ των πραγμάτων να προσκομίσει την εν λόγω βεβαίωση;

- ⁽¹⁾ Οδηγία 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ 1990, L 225, σ. 6).
- ⁽²⁾ Οδηγία 2003/123/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, για τροποποίηση της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφόρων κρατών μελών (ΕΕ 2004, L 7, σ. 41).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία)
στις 5 Νοεμβρίου 2020 — SC Cridar Cons SRL κατά Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj,
Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca**

(Υπόθεση C-582/20)

(2021/C 53/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Înalta Curte de Casație și Justiție

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: SC Cridar Cons SRL

Αναρεσίβλητες: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν η οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, και το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία παρέχει τη δυνατότητα στις φορολογικές αρχές, μετά την έκδοση πράξης επιβολής φόρου με την οποία δεν αναγνωρίσθηκε το δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ επί των εισροών, να αναστείλουν την εξέταση της διοικητικής ένστασης εν αναμονή της έκβασης ποινικής διαδικασίας η οποία ενδεχομένως θα παράσχει πρόσθετα αντικειμενικά στοιχεία σχετικά με συμμετοχή του υποκείμενου στον φόρο σε φορολογική απάτη;

- 2) Διαφοροποιείται η απάντηση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο προηγούμενο ερώτημα αν, κατά τη διάρκεια της αναστολής εξέτασης της διοικητικής ένστασης, ο υποκείμενος στον φόρο μπορεί να επωφεληθεί από προσωρινά μέτρα που αναστέλλουν τις συνέπειες της μη αναγνώρισης του δικαιώματος έκπτωσης του ΦΠΑ;

(¹) ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Valladolid (Ισπανία) στις 5 Νοεμβρίου 2020 — BFF Finance Iberia S.A.U. κατά Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

(Υπόθεση C-585/20)

(2021/C 53/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Valladolid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: BFF Finance Iberia S.A.U.

Καθή: Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

Προδικαστικά ερωτήματα

Λαμβανομένων υπόψη του άρθρου 4, παράγραφος 1, του άρθρου 6 και του άρθρου 7, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές (¹):

- 1) Έχει το άρθρο 6 της οδηγίας την έννοια ότι τα 40 ευρώ οφείλονται σε κάθε περίπτωση ανά τιμολόγιο, εφόσον ο πιστωτής εγείρει εξατομικευμένα τις αξιώσεις που απορρέουν από κάθε τιμολόγιο ενώπιον τόσο των διοικητικών αρχών όσο και των δικαστηρίων ή τα 40 ευρώ οφείλονται ανά τιμολόγιο σε κάθε περίπτωση, ακόμη και εάν έχουν εγερθεί γενικές αξιώσεις για το σύνολο των απαιτήσεων;
- 2) Πώς πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 198, παράγραφος 4, του ley 9/2017, [de 8 de noviembre, de Contratos del Sector Público, por la que se transponen al ordenamiento jurídico español las Directivas del Parlamento Europeo y del Consejo 2014/23/UE y 2014/24/UE, de 26 de febrero de 2014 (νόμου 9/2017, της 8ης Νοεμβρίου 2017, για τις δημόσιες συμβάσεις, με τον οποίο μεταφέρονται στην ισπανική έννομη τάξη οι οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2014/23/ΕΕ και 2014/24/ΕΕ της 26ης Φεβρουαρίου 2014], το οποίο προβλέπει προθεσμία πληρωμής 60 ημερών σε κάθε περίπτωση και για όλες τις συμβάσεις, τάσσοντας αρχική περίοδο 30 ημερών ως προθεσμία επαλήθευσης και τις επόμενες 30 ημέρες ως προθεσμία πληρωμής, λαμβανομένου υπόψη ότι στην αιτιολογική σκέψη 23 της οδηγίας αναφέρονται τα εξής:

«Οι μεγάλες προθεσμίες πληρωμής και οι καθυστερήσεις στις πληρωμές από δημόσιες αρχές, για εμπορεύματα και υπηρεσίες, προκαλούν αδικαιολόγητο κόστος για τις επιχειρήσεις. Επομένως, είναι σκόπιμο να καθιερωθούν ειδικοί κανόνες για τις εμπορικές συναλλαγές που αφορούν την πώληση εμπορευμάτων ή την παροχή υπηρεσιών από επιχειρήσεις σε δημόσιες αρχές, οι οποίοι θα πρέπει να προβλέπουν, ειδικότερα, προθεσμίες πληρωμής κατά κανόνα όχι μεγαλύτερες από 30 ημερολογιακές ημέρες, εκτός αν στη σύμβαση προβλέπεται ρητά μεγαλύτερη προθεσμία η οποία τεκμηριώνεται αντικειμενικά υπό το πρίσμα του ιδιαίτερου χαρακτήρα ή των ειδικών χαρακτηριστικών της σύμβασης, και, σε κάθε περίπτωση, όχι μεγαλύτερες από 60 ημερολογιακές ημέρες.»[:]

- 3) Πώς πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 2 της οδηγίας; Μπορεί η οδηγία να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στη βάση υπολογισμού των τόκων υπερημερίας, την οποία η ίδια αναγνωρίζει, περιλαμβάνεται και ο ΦΠΑ που προέκυψε από την παροχή που πραγματοποιήθηκε και του οποίου το ποσό συμπεριλαμβάνεται στο ποσό που αναγράφεται στο τιμολόγιο; Ή είναι αναγκαία η διάκριση αναλόγως του χρονικού σημείου κατά το οποίο ο αντισυμβαλλόμενος καταβάλλει τον φόρο στη φορολογική αρχή;

(¹) ΕΕ 2011, L 48, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Hannover (Γερμανία) στις 10 Νοεμβρίου 2020 — Landkreis Northeim κατά Daimler AG

(Υπόθεση C-588/20)

(2021/C 53/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Landkreis Northeim

Εναγομένη: Daimler AG

Έτερος διάδικος: Iveco Magirus AG, MAN SE, MAN Truck & Bus SE, MAN Truck & Bus Deutschland GmbH

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η εκδοθείσα στο πλαίσιο της διαδικασίας κατά το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση ΑΤ.39824 — Φορτηγά) απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 19ης Ιουλίου 2016 (¹) την έννοια ότι οι διαπιστώσεις της εν λόγω αποφάσεως της Επιτροπής καλύπτουν επίσης ειδικά οχήματα, ιδίως δε απορριμματοφόρα;

(¹) Κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2016) 4673 τελικό, περίληψη στην ΕΕ 2017, C 108, σ. 6.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 17 Νοεμβρίου 2020 — Interporto di Trieste SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

(Υπόθεση C-608/20)

(2021/C 53/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Interporto di Trieste SpA

Καθών: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται το δικαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην εφαρμογή εθνικής διατάξεως όπως αυτής του άρθρου 26, παράγραφοι 2 και 3, της decreto-legge n. 91/2014 [πράξεως νομοθετικού περιεχομένου 91/2014], που κυρώθηκε με τον νόμο 116/2014, βάσει της οποίας μειώνεται το ύψος ή καθυστερεί ουσιωδώς η καταβολή των ποσών που αντιστοιχούν σε κίνητρα των οποίων η παροχή έχει ήδη προβλεφθεί εκ του νόμου και των οποίων οι όροι έχουν συμφωνηθεί με ειδικές συμβάσεις συναφθείσες μεταξύ των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκή μετατροπή και της Gestore dei servizi energetici s.p.a., εταιρίας του Δημοσίου στην οποία έχει ανατεθεί η σχετική αρμοδιότητα;

Ειδικότερα, είναι η εν λόγω εθνική διάταξη συμβατή με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, ασφάλειας δικαίου, καλόπιστης συνεργασίας και πρακτικής αποτελεσματικότητας, τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την οδηγία 2009/28/ΕΚ ⁽¹⁾ και το πλαίσιο των καθεστώτων στηρίξεως που προβλέπει, καθώς και με το άρθρο 216, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, ιδίως δε σε σχέση με τη Συνθήκη για τον Ευρωπαϊκό Χάρτη Ενέργειας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ (ΕΕ 2009, L 140, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 17 Νοεμβρίου 2020 — Soelia SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

(Υπόθεση C-609/20)

(2021/C 53/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Soelia SpA

Καθών: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται το δικαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην εφαρμογή εθνικής διατάξεως όπως αυτής του άρθρου 26, παράγραφοι 2 και 3, της decreto-legge n. 91/2014 [πράξεως νομοθετικού περιεχομένου 91/2014], που κυρώθηκε με τον νόμο 116/2014, βάσει της οποίας μειώνεται το ύψος ή καθυστερεί ουσιωδώς η καταβολή των ποσών που αντιστοιχούν σε κίνητρα των οποίων η παροχή έχει ήδη προβλεφθεί εκ του νόμου και των οποίων οι όροι έχουν συμφωνηθεί με ειδικές συμβάσεις συναφθείσες μεταξύ των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκή μετατροπή και της Gestore dei servizi energetici s.p.a., εταιρίας του Δημοσίου στην οποία έχει ανατεθεί η σχετική αρμοδιότητα;

Ειδικότερα, είναι η εν λόγω εθνική διάταξη συμβατή με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, ασφάλειας δικαίου, καλόπιστης συνεργασίας και πρακτικής αποτελεσματικότητας, τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την οδηγία 2009/28/ΕΚ ⁽¹⁾ και το πλαίσιο των καθεστώτων στηρίξεως που προβλέπει, καθώς και με το άρθρο 216, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, ιδίως δε σε σχέση με τη Συνθήκη για τον Ευρωπαϊκό Χάρτη Ενέργειας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ (ΕΕ 2009, L 140, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 17 Νοεμβρίου 2020 — Cosilt — Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo κατά Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

(Υπόθεση C-610/20)

(2021/C 53/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Cosilt — Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo

Καθών: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται το δικαίο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην εφαρμογή εθνικής διατάξεως όπως αυτής του άρθρου 26, παράγραφοι 2 και 3, της decreto-legge n. 91/2014 [πράξεως νομοθετικού περιεχομένου 91/2014], που κυρώθηκε με τον νόμο 116/2014, βάσει της οποίας μειώνεται το ύψος ή καθυστερεί ουσιαδώς η καταβολή των ποσών που αντιστοιχούν σε κίνητρα των οποίων η παροχή έχει ήδη προβλεφθεί εκ του νόμου και των οποίων οι όροι έχουν συμφωνηθεί με ειδικές συμβάσεις συναφθείσες μεταξύ των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκή μετατροπή και της Gestore dei servizi energetici s.p.a., εταιρίας του Δημοσίου στην οποία έχει ανατεθεί η σχετική αρμοδιότητα;

Ειδικότερα, είναι η εν λόγω εθνική διάταξη συμβατή με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, ασφάλειας δικαίου, καλόπιστης συνεργασίας και πρακτικής αποτελεσματικότητας, τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την οδηγία 2009/28/ΕΚ ⁽¹⁾ και το πλαίσιο των καθεστώτων στηρίξεως που προβλέπει, καθώς και με το άρθρο 216, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, ιδίως δε σε σχέση με τη Συνθήκη για τον Ευρωπαϊκό Χάρτη Ενέργειας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ (ΕΕ 2009, L 140, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 17 Νοεμβρίου 2020 — Cosilt — Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo κατά Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

(Υπόθεση C-611/20)

(2021/C 53/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Cosilt — Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo

Καθών: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται το δικαίο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην εφαρμογή εθνικής διατάξεως όπως αυτής του άρθρου 26, παράγραφοι 2 και 3, της *decreto-legge* n. 91/2014 [πράξεως νομοθετικού περιεχομένου 91/2014], που κυρώθηκε με τον νόμο 116/2014, βάσει της οποίας μειώνεται το ύψος ή καθυστερεί ουσιωδώς η καταβολή των ποσών που αντιστοιχούν σε κίνητρα των οποίων η παροχή έχει ήδη προβλεφθεί εκ του νόμου και των οποίων οι όροι έχουν συμφωνηθεί με ειδικές συμβάσεις συναφθείσες μεταξύ των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκή μετατροπή και της *Gestore dei servizi energetici s.p.a.*, εταιρίας του Δημοσίου στην οποία έχει ανατεθεί η σχετική αρμοδιότητα;

Ειδικότερα, είναι η εν λόγω εθνική διάταξη συμβατή με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, ασφάλειας δικαίου, καλόπιστης συνεργασίας και πρακτικής αποτελεσματικότητας, τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την οδηγία 2009/28/ΕΚ⁽¹⁾ και το πλαίσιο των καθεστώτων στηρίξεως που προβλέπει, καθώς και με το άρθρο 216, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, ιδίως δε σε σχέση με τη Συνθήκη για τον Ευρωπαϊκό Χάρτη Ενέργειας;

(¹) Οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ (ΕΕ 2009, L 140, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το *Tribunalul Cluj* (Ρουμανία) στις 17 Νοεμβρίου 2020 — *Happy Education SRL* κατά *Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca*, *Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj*

(Υπόθεση C-612/20)

(2021/C 53/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: *Happy Education SRL*

Καθών: *Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca*, *Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο θ', το άρθρο 133 και το άρθρο 134 της οδηγίας 2006/112 του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας⁽¹⁾, την έννοια ότι οι εκπαιδευτικές φύσεως υπηρεσίες όπως αυτές που περιλαμβάνονται στο εθνικό πρόγραμμα «*Școala după școală*» [«Σχολείο μετά το σχολείο»] μπορούν να περιληφθούν στην έννοια των «στενά συνδεδεμένων με τη σχολική εκπαίδευση υπηρεσιών», εφόσον παρέχονται, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, από ιδιωτικό φορέα, για εμπορικούς σκοπούς και χωρίς να υφίσταται σύμπραξη με εκπαιδευτικό ίδρυμα;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, μπορεί η αναγνώριση της προσφεύγουσας ως «οργανισμού με παρεμφερείς σκοπούς», κατά το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο θ' της οδηγίας 2006/112 του Συμβουλίου της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας; να απορρέει από τις διατάξεις του εθνικού δικαίου σχετικά με την έγκριση των δραστηριοτήτων οι οποίες προσδιορίζονται από τον κωδικό CAEN 8559 — «Άλλες μορφές διδασκαλίας (μ.τ.α.) [μη ταξινομημένες αλλού]» από το *Oficiul Național al Registrului Comerțului* (Εθνικό Εμπορικό Μητρώο) και να συνδέεται με τον χαρακτήρα εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων της μορφής «Σχολείο μετά το σχολείο», οι οποίες αποσκοπούν στην πρόληψη της εγκαταλείψεως του σχολείου και της πρόωρης εγκαταλείψεως του σχολείου, τη βελτίωση των επιδόσεων στο σχολείο, την ενισχυτική διδασκαλία, την ταχύρρυθμη διδασκαλία, την προσωπική ανάπτυξη και την κοινωνική ένταξη, ως δραστηριοτήτων γενικού συμφέροντος;

(¹) ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Γερμανία) στις 20 Νοεμβρίου 2020 — T.N., N.N. κατά E.G.

(Υπόθεση C-617/20)

(2021/C 53/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: T.N., N.N.

Αιτούσα: E.G.

Προδικαστικά ερωτήματα

Ως προς την ερμηνεία των άρθρων 13 και 28 του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητρίου ⁽¹⁾, υποβάλλονται τα ακόλουθα ερωτήματα:

- 1) Δύναται η δήλωση αποποιήσεως στην οποία προβαίνει κληρονόμος ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής του, σύμφωνα με τον τύπο που προβλέπεται στο κράτος αυτό, να υποκαταστήσει τη δήλωση αποποιήσεως που πρέπει να υποβληθεί ενώπιον του δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους, το οποίο έχει διεθνή δικαιοδοσία για την κληρονομική διαδοχή, με συνέπεια η υποβληθείσα δήλωση να παράγει αποτελέσματα από τον χρόνο κατά τον οποίο έγινε (υποκατάσταση);
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Πρέπει ο κληρονόμος, προκειμένου να παράγει αποτελέσματα η δήλωση αποποιήσεως στην οποία προβαίνει, τηρώντας τον προβλεπόμενο τύπο, ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους της συνήθους διαμονής του, να ενημερώσει επίσης σχετικά με την υποβολή της δηλώσεως το δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία για την κληρονομική διαδοχή;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα και θετικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:
 - α) Απαιτείται η κοινοποίηση προς το δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία για την κληρονομική διαδοχή να γίνει στην επίσημη γλώσσα της χώρας του, προκειμένου η δήλωση αποποιήσεως να παράγει αποτελέσματα, ιδίως ως προς την τήρηση της προθεσμίας που τάσσεται για την αποποίηση στο κράτος της έδρας του δικαστηρίου αυτού;
 - β) Απαιτείται, προκειμένου να παράγει αποτελέσματα η δήλωση αποποιήσεως, ιδίως ως προς την τήρηση της τασσομένης για την αποποίηση προθεσμίας στο κράτος του δικαστηρίου που έχει διεθνή δικαιοδοσία για την κληρονομική διαδοχή, να προσκομιστεί ενώπιον του δικαστηρίου αυτού το πρωτότυπο, συνοδευόμενο από μετάφραση, των εγγράφων που εκδόθηκαν από το δικαστήριο του κράτους της συνήθους διαμονής του δηλούντος;

⁽¹⁾ ΕΕ 2012, L 201, σ. 107.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) στις 25 Νοεμβρίου 2020 — Skatteverket κατά DSAB Destination Stockholm AB

(Υπόθεση C-637/20)

(2021/C 53/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta förvaltningsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα και αναιρεσίβλητη: Skatteverket

Αναιρεσίβλητη και αναιρεσείουσα: DSAB Destination Stockholm AB

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 30α της οδηγίας για τον ΦΠΑ ⁽¹⁾ την έννοια ότι μια κάρτα όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία παρέχει στον κάτοχό της το δικαίωμα λήψης διαφόρων υπηρεσιών σε συγκεκριμένο τόπο για περιορισμένο χρονικό διάστημα και μέχρι ενός ορισμένου ποσού, αποτελεί κουπόνι και μάλιστα, υπό τις περιστάσεις αυτές, κουπόνι πολλαπλών σκοπών;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2016/1065 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2016, για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/112/ΕΚ όσον αφορά την αντιμετώπιση των κουπονιών (ΕΕ 2016, L 177, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Överklagandenämnden för studiestöd (Σουηδία) στις 25 Νοεμβρίου 2020 — MCM κατά Centrala studiestödsnämnden

(Υπόθεση C-638/20)

(2021/C 53/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Överklagandenämnden för studiestöd

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών: MCM

Καθή: Centrala studiestödsnämnden

Προδικαστικό ερώτημα

Μπορεί κράτος μέλος (η χώρα καταγωγής), στην περίπτωση τέκνου διακινούμενου εργαζομένου ο οποίος επιστρέφει σε αυτό, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 45 ΣΛΕΕ και το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 492/2011 ⁽¹⁾, και λαμβανομένου υπόψη του δημοσιονομικού συμφέροντος της χώρας καταγωγής, να απαιτεί να συνδέεται το τέκνο με τη χώρα καταγωγής προκειμένου να του χορηγηθεί οικονομική ενίσχυση για σπουδές στην αλλοδαπή και δη σε άλλο κράτος μέλος της Ένωσης όπου ο γονέας του έχει προηγουμένως εργαστεί (χώρα υποδοχής), όταν

- (i) μετά την επιστροφή του από τη χώρα υποδοχής, ο γονέας ζει και εργάζεται στη χώρα καταγωγής επί οκτώ τουλάχιστον έτη,
- (ii) το τέκνο δεν συνόδευσε τον γονέα του στη χώρα καταγωγής αλλά παρέμεινε από της γεννήσεώς του στη χώρα υποδοχής, και
- (iii) η χώρα καταγωγής απαιτεί την ίδια προϋπόθεση περί ύπαρξης δεσμού από άλλους υπηκόους της χώρας καταγωγής οι οποίοι δεν πληρούν την προϋπόθεση περί διαμονής και αιτούνται οικονομικής ενισχύσεως για σπουδές στην αλλοδαπή εντός της Ένωσης;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης (ΕΕ 2011, L 141, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Poznaniu (Πολωνία) στις 26 Νοεμβρίου 2020 — W. J. κατά L. J. και J. J., εκπροσωπούμενοι από τη νόμιμη εκπρόσωπο τους A. P.

(Υπόθεση C-644/20)

(2021/C 53/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: W. J.

Εφεσίβλητοι: L. J. και J. J., εκπροσωπούμενοι από τη νόμιμη εκπρόσωπο τους A. P.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, του πρωτοκόλλου της Χάγης, της 23ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με το εφαρμοστέο δικαιο στις υποχρεώσεις διατροφής, που εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2009/941/ΕΚ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009 ⁽¹⁾, την έννοια ότι ο δικαιούχος διατροφής, που είναι παιδί, μπορεί να αποκτήσει νέα συνήθη διαμονή σε κράτος στο οποίο κατακρατείται παράνομα, σε περίπτωση που έχει επιβληθεί με δικαστική απόφαση η υποχρέωση επιστροφής του δικαιούχου διατροφής στο κράτος στο οποίο είχε τη συνήθη διαμονή του πριν από την παράνομη κατακράτηση;

⁽¹⁾ ΕΕ 2009, L 331, σ. 17.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) την 1η Δεκεμβρίου 2020 — V A, Z A κατά TP

(Υπόθεση C-645/20)

(2021/C 53/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσιόντες: V A, Z A

Αναρρεσίβλητη: TP

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να θεωρηθεί ότι οι διατάξεις του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δικαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου ⁽¹⁾, έχουν την έννοια ότι, όταν η συνήθης διαμονή του θανόντος κατά τον χρόνο του θανάτου δεν βρισκόταν σε κράτος μέλος, το δικαστήριο κράτους μέλους στο οποίο ο θανών δεν είχε τη συνήθη διαμονή του, αλλά το οποίο διαπιστώνει ότι ο θανών είχε την ιθαγένεια του κράτους αυτού και ότι διατηρούσε εκεί περιουσιακά στοιχεία, οφείλει να εξετάσει αυτεπαγγέλτως αν έχει επικουρική διεθνή δικαιοδοσία όπως αυτή προβλέπεται στην εν λόγω διάταξη;

⁽¹⁾ ΕΕ 2012, L 201, σ. 107.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) την 1η Δεκεμβρίου 2020 — XG κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-647/20)

(2021/C 53/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: XG

Καθής: Autoridade Tributária e Aduaneira

Προδικαστικό ερώτημα

Μπορεί, βάσει του άρθρου 65, παράγραφος 1, στοιχείο α', ΣΛΕΕ, η υπεραξία που προκύπτει από πράξη επί ακινήτου η οποία συνίσταται στην πώληση ακινήτου αποκτηθέντος από Πορτογάλο υπήκοο που δεν κατοικεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση να υποβληθεί σε εισάγον δυομενή διάκριση επαχθέστερο φορολογικό καθεστώς, σε σύγκριση με αυτό που ισχύει για τους κατοίκους Πορτογαλίας, οι οποίοι τυγχάνουν μείωσης κατά 50 % της υπεραξίας επί τη βάσει της οποίας υπολογίζεται ο φόρος εισοδήματος;

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Σλοβακίας

(Υπόθεση C-683/20)

(2021/C 53/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lindenthal, M. Noll-Ehlers)

Καθής: Σλοβακική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Σλοβακική Δημοκρατία, παραλείποντας να εκπονήσει σχέδια δράσης και να αποστείλει στην Επιτροπή περιλήψεις των σχεδίων δράσης για 445 μεγάλους οδικούς άξονες, παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 2, και το άρθρο 10, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το παράρτημα VI της οδηγίας 2002/49/EK (*) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, σχετικά με την αξιολόγηση και τη διαχείριση του περιβαλλοντικού θορύβου·
- να διαπιστώσει ότι η Σλοβακική Δημοκρατία, παραλείποντας να εκπονήσει σχέδια δράσης και να αποστείλει στην Επιτροπή περιλήψεις των σχεδίων δράσης για 16 μεγάλους σιδηροδρομικούς άξονες, παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 2, και το άρθρο 10, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το παράρτημα VI της οδηγίας 2002/49/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, σχετικά με την αξιολόγηση και τη διαχείριση του περιβαλλοντικού θορύβου· και
- να καταδικάσει τη Σλοβακική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2002/49/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, σχετικά με την αξιολόγηση και τη διαχείριση του περιβαλλοντικού θορύβου, η Σλοβακική Δημοκρατία όφειλε να μεριμνήσει ώστε, το αργότερο έως τις 18 Ιουλίου 2013, να έχουν εκπονηθεί σχέδια δράσης για τους μεγάλους οδικούς άξονες (οδικές αρτηρίες με κυκλοφορία άνω των τριών εκατομμυρίων οχημάτων τον χρόνο) και τους μεγάλους σιδηροδρομικούς άξονες (σιδηροδρομικές γραμμές στις οποίες διακινούνται περισσότεροι από 30 000 συρμοί τον χρόνο) στην επικράτεια της. Σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το παράρτημα VI της ίδιας οδηγίας, η Σλοβακική Δημοκρατία όφειλε εν συνεχεία να μεριμνήσει για την αποστολή των περιλήψεων των σχεδίων δράσης στην Επιτροπή το αργότερο έως τις 18 Ιανουαρίου 2014.

Η Σλοβακική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8, παράγραφος 2, και το άρθρο 10, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το παράρτημα VI της οδηγίας, όσον αφορά 445 μεγάλους οδικούς άξονες και 16 μεγάλους σιδηροδρομικούς άξονες τους οποίους είχε προγενέστερα κοινοποιήσει στην Επιτροπή.

(¹) ΕΕ 2002, L 189, σ. 12.

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-692/20)

(2021/C 53/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Armenia, P.-J. Loewenthal)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, καθόσον δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα συμμορφώσεως προς την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση C-503/17, Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου, EU:C:2018:831, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του άρθρου 260, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με τα άρθρα 127 και 131 της Συμφωνίας για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας (¹).
- να υποχρεώσει το Ηνωμένο Βασίλειο, σύμφωνα με το άρθρο 260, παράγραφος 2, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με τα άρθρα 127 και 131 της Συμφωνίας για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, να καταβάλει στην Επιτροπή:
- ημερήσια χρηματική ποινή ύψους 268 878,50 ευρώ από την ημερομηνία εκδόσεως αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση έως την ημερομηνία συμμορφώσεως του Ηνωμένου Βασιλείου προς την απόφαση στην υπόθεση C-503/17.
- κατ' αποκοπήν ποσόν ύψους 35 873,20 ευρώ, πολλαπλασιαζόμενο επί τον αριθμό των ημερών που θα έχουν μεσολαβήσει μεταξύ της ημερομηνίας εκδόσεως αποφάσεως στην υπόθεση C-503/17 και της ημερομηνίας συμμορφώσεως του Ηνωμένου Βασιλείου προς αυτήν ή της ημερομηνίας εκδόσεως αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση, αναλόγως του ποιο εκ των δύο γεγονότων θα επέλθει νωρίτερα, με ελάχιστο κατ' αποκοπήν ποσόν ύψους 8 901 000 ευρώ και
- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την απόφασή του στην υπόθεση C-503/17, Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου, EU:C:2018:831, το Δικαστήριο έκρινε ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, καθόσον δεν απαγόρευσε τη χρήση σημανθέντων καυσίμων για τον ανεφοδιασμό ιδιωτικών σκαφών αναψυχής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει της οδηγίας 95/60/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1995, σχετικά με τη φορολογική σήμανση του πετρελαίου ντήζελ και του φωτιστικού πετρελαίου⁽²⁾. Δεδομένου ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν έχει λάβει τα αναγκαία μέτρα συμμορφώσεως προς την απόφαση, η Επιτροπή αποφάσισε να προσφύγει στο Δικαστήριο.

Στην προσφυγή της η Επιτροπή προτείνει, σύμφωνα με το άρθρο 260 ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με τα άρθρα 127 και 131 της Συμφωνίας για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, το Δικαστήριο να υποχρεώσει το Ηνωμένο Βασίλειο να καταβάλει ημερήσια χρηματική ποινή ύψους 268 878,50 ευρώ από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση έως την ημερομηνία συμμορφώσεως του Ηνωμένου Βασιλείου προς την απόφαση στην υπόθεση C-503/17, καθώς και κατ' αποκοπήν ποσόν ύψους 35 873,20, πολλαπλασιαζόμενο επί τον αριθμό των ημερών που θα έχουν μεσολαβήσει μεταξύ της ημερομηνίας εκδόσεως αποφάσεως στην υπόθεση C-503/17 και της ημερομηνίας συμμορφώσεως του Ηνωμένου Βασιλείου προς αυτήν ή της ημερομηνίας εκδόσεως αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση, αναλόγως του ποιο εκ των δύο γεγονότων θα επέλθει νωρίτερα, με ελάχιστο κατ' αποκοπήν ποσόν ύψους 8 901 000 ευρώ.

⁽¹⁾ ΕΕ 2019, C 384 I, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 1995, L 291, σ. 46.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — VP κατά Cedefop

(Υπόθεση T-187/18) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτοι υπάλληλοι – Αίτημα ανανέωσης συμβάσεως επ' αορίστω – Απόφαση περί μη ανανέωσης – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Δικαίωμα ακροάσεως – Άρθρο 26 του ΚΥΚ – Ευθύνη – Υλική ζημία – Ηθική βλάβη)

(2021/C 53/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: VP (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκό Κέντρο για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (εκπρόσωποι: M. Brugia, επικουρούμενη από τους T. Bontinck και A. Guillaume, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως του Cedefop της 12ης Μαΐου 2017 περί μη ανανέωσης της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου της προσφεύγουσας-ενάγουσας επ' αορίστω και, καθόσον είναι αναγκαίο, της αποφάσεως της 1ης Δεκεμβρίου 2017 περί απορριψεως της διοικητικής της ενστάσεως της 9ης Αυγούστου 2017 κατά της αποφάσεως της 12ης Μαΐου 2017 και, αφετέρου, την αποκατάσταση της υλικής ζημίας και της ηθικής βλάβης που ισχυρίζεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω των ανωτέρω αποφάσεων.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κέντρου για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (Cedefop) της 12ης Μαΐου 2017 περί μη ανανέωσης της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου της VP.
- 2) Ακυρώνει την απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 2017 περί απορριψεως της διοικητικής ενστάσεως της VP.
- 3) Υποχρεώνει το Cedefop να καταβάλει στη VP ποσόν ύψους 30 000 ευρώ προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας που υπέστη.
- 4) Υποχρεώνει το Cedefop να καταβάλει στη VP ποσόν ύψους 10 000 ευρώ προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη.
- 5) Απορρίπτει, κατά τα λοιπά, την προσφυγή-αγωγή.
- 6) Καταδικάζει το Cedefop στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 166 της 14.5.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — PlasticsEurope κατά ECHA(Υπόθεση T-207/18) ⁽¹⁾

[REACH – Κατάρτιση καταλόγου υποψήφιων ουσιών προς ενδεχόμενη εγγραφή στο παράρτημα XIV του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 – Συμπλήρωση της εγγραφής σχετικά με την ουσία δισφαινόλη Α στον κατάλογο αυτό – Άρθρα 57 και 59 του κανονισμού 1907/2006 – Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως – Προσέγγιση βάσει του βάρους των αποδεικτικών στοιχείων – Μελέτες διερευνητικού χαρακτήρα – Ενδιάμεση χρήση – Αναλογικότητα]

(2021/C 53/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PlasticsEurope (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: R. Cana, E. Mullier και F. Mattioli, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (εκπρόσωποι: M. Heikkilä, W. Broere και C. Buchanan)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του καθού: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: J. Möller, D. Klebs και S. Heimerl), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: A.-L. Desjonquères, J. Traband, E. Leclerc και W. Zemamta), ClientEarth (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: P. Kirch, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως ED/01/2018 του ECHA, της 3ης Ιανουαρίου 2018, με την οποία η υφιστάμενη καταχώριση της ουσίας δισφαινόλη Α στον κατάλογο των υποψήφιων ουσιών προς ενδεχόμενη εγγραφή στο παράρτημα XIV του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1, διορθωτικό ΕΕ 2007, L 136, σ. 3), σύμφωνα με το άρθρο 59 του κανονισμού αυτού, συμπληρώθηκε έτσι ώστε η δισφαινόλη Α να χαρακτηριστεί επίσης ως ουσία η οποία έχει ιδιότητες που προκαλούν διαταραχή στο ενδοκρινικό σύστημα και η οποία μπορεί να έχει σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον που δημιουργούν επίπεδο ανησυχίας ισοδύναμο με εκείνο το οποίο προκαλεί η χρήση άλλων ουσιών που απαριθμούνται στο άρθρο 57, στοιχεία α' έως ε', του εν λόγω κανονισμού, κατά την έννοια του άρθρου 57, στοιχείο στ', του ίδιου κανονισμού.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η PlasticsEurope φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) και η ClientEarth.
- 3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 190 της 4.6.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — VW κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-243/18) ⁽¹⁾**(Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Επίζών σύζυγος – Σύνταξη επιζώντων – Άρθρα 18 και 20 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ – Προϋποθέσεις επιλεξιμότητας – Διάρκεια του γάμου – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Ίση μεταχείριση – Αρχή της αναλογικότητας)**

(2021/C 53/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: VW (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Mongin και L. Vernier)

Παρεμβαίνοντα υπέρ της καθής: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: D. Boytha και J. Steele), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer και R. Meyer)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής της 26ης Ιουνίου 2017, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση χορηγήσεως συντάξεως επιζώντων που υπέβαλε η προσφεύγουσα, και, καθόσον παρίσταται ανάγκη, την ακύρωση της απόφασης περί απορρίψεως της υποβληθείσας κατά της πρώτης απόφασης διοικητικής ενστάσεως της 19ης Ιανουαρίου 2018.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 26ης Ιουνίου 2017 με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της VW για τη χορήγηση συντάξεως επιζώντων.
- 2) Η Επιτροπή φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η VW.
- 3) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν έκαστο τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 231 της 2.7.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — American Airlines κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-430/18) ⁽¹⁾**(Ανταγωνισμός – Συγκεντρώσεις – Αγορά των αερομεταφορών – Απόφαση με την οποία κρίνεται ότι μια συγκέντρωση συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά και με τη Συμφωνία ΕΟΧ – Δεσμεύσεις – Απόφαση με την οποία αναγνωρίζονται ιστορικά δικαιώματα – Νομικό σφάλμα – Έννοια της κατάλληλης χρήσης)**

(2021/C 53/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: American Airlines, Inc. (Fort Worth, Τέξας, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: J.-P. Poitras, solicitor, J. Ruiz Calzado και J. Wileur, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Franchoo, H. Leupold και L. Wildpanner)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Delta Air Lines, Inc. (Wilmington, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: M. Demetriou, QC, C. Angeli και I. Giles, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2018) 2788 final της Επιτροπής, της 30ής Απριλίου 2018, για την αναγνώριση ιστορικών δικαιωμάτων στην Delta Air Lines (υπόθεση M.6607 — US Airways/American Airlines).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η American Airlines, Inc. φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Η Delta Air Lines, Inc. φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 319 της 10.9.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Pareto Trading κατά EUIPO — Bikor και Bikor Professional Color Cosmetics (BIKOR EGYPTIAN EARTH)

(Υπόθεση T-438/18) (¹)

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BIKOR EGYPTIAN EARTH – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Κακή πίστη – Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»)

(2021/C 53/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pareto Trading Co., Inc. (Carlstadt, New Jersey, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: I. Sempere Massa, C. Martínez-Tercero Molina και V. Balaguer Fuentes, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Gája, H. O'Neill, V. Ruzek και S. Hanne)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Elżbieta Korbut Bikor (Gdańsk, Πολωνία), Bikor Professional Color Cosmetics Małgorzata Wedekind (Gdańsk)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Απριλίου 2018 (υπόθεση R 1826/2015-1), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ Pareto Trading, αφενός, και Elżbieta Korbut Bikor και Bikor Professional Color Cosmetics Małgorzata Wedekind, αφετέρου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Pareto Trading Co., Inc. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 319 της 10.9.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — 3V Sigma κατά ECHA

(Υπόθεση T-176/19) ⁽¹⁾

[REACH – Αξιολόγηση των ουσιών – Unasorb HEB – Απόφαση του ECHA με την οποία ζητούνται περαιτέρω πληροφορίες – Άρθρο 46, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 – Αίτημα για τον προσδιορισμό των πιθανών προϊόντων μετατροπής ή αποδόμησης της ουσίας – Αναλογικότητα – Αναγκαιότητα για την εκπόνηση της ζητηθείσας πρόσθετης μελέτης – Κατάλληλες συνθήκες και ρεαλιστικές συνθήκες – Θερμοκρασία για τη διεξαγωγή της μελέτης – Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης]

(2021/C 53/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: 3V Sigma SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: C. Bryant, S. Hainsworth, solicitors, και D. Anderson, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (εκπρόσωποι: A. Hautamäki, J. Alaranta και W. Broere)

Παραμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: J. Möller, D. Klebs και S. Heimerl)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για τη μερική ακύρωση της απόφασης A-004-2017 του συμβουλίου προσφυγών του ECHA, της 15ης Ιανουαρίου 2019, στο μέτρο που απέρριψε την προσφυγή της προσφεύγουσας κατά της απόφασης του ECHA της 20ής Δεκεμβρίου 2016 με την οποία ζητήθηκαν περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με την ουσία unasorb HEB και ορίστηκε ως προθεσμία για την υποβολή των πληροφοριών αυτών η 22α Οκτωβρίου 2020.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η 3V Sigma SpA φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA), περιλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 172 της 20.5.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Azarov κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-286/19) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία – Δέσμευση κεφαλαίων – Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων κατά των οποίων ισχύει η δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο – Υποχρέωση του Συμβουλίου να διακριβώσει ότι απόφαση αρχής τρίτου κράτους ελήφθη τηρουμένων των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας)

(2021/C 53/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mykola Yanovych Azarov (Κίεβο, Ουκρανία) (εκπρόσωποι: G. Lansky και A. Egger, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Van Blaaderen και P. Mahnič)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2019/354 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2019, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2019, L 64, σ. 7), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/352 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2019, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2019, L 64, σ. 1), στο μέτρο που το όνομα του προσφεύγοντος εξακολούθησε να περιλαμβάνεται στον κατάλογο των προσώπων, οντοτήτων και φορέων κατά των οποίων ισχύουν τα περιοριστικά μέτρα αυτά.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2019/354 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2019, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/352 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2019, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία, στο μέτρο που το όνομα του Mykola Yanovych Azarov εξακολούθησε να περιλαμβάνεται στον κατάλογο των προσώπων, οντοτήτων και φορέων κατά των οποίων ισχύουν τα περιοριστικά μέτρα αυτά.
- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 213 της 24.6.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — H.R. Participations κατά EUIPO — Hottinger Investment Management (JCE HOTTINGUER)

(Υπόθεση T-535/19) (¹)

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης JCE HOTTINGUER – Προγενέστερο μη καταχωρισμένο εθνικό σήμα HOTTINGER – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Παραπομπή στο εθνικό δίκαιο που διέπει το προγενέστερο σήμα – Σύστημα αγωγής του common law λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου (action for passing off) – Άρθρο 8, παράγραφος 4, και άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν, αντιστοίχως, άρθρο 8, παράγραφος 4, και άρθρο 60, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»)

(2021/C 53/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: H.R. Participations SA (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: P. Wilhelm, J. Rossi, E. Dumur και G. Hadot-Pericard, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Crespo Carrillo και V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Hottinger Investment Management Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: W. Sander, solicitor, και M. Beebe, barrister)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Μαΐου 2019 (υπόθεση R 2078/2018-2), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ Hottinger Investment Management και H.R. Participations.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την H.R. Participations SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 312 της 16.9.2019.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO (€\$)
(Υπόθεση T-665/19) (¹)**

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης €\$ – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Υποχρέωση αιτιολογήσεως»)

(2021/C 53/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Πολωνία) (εκπρόσωποι: E. Skrzydło-Tefelska και K. Gajek δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Ιουλίου 2019 (υπόθεση R 1345/2018-1), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του εικονιστικού σημείου €\$ ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Cinkciarz.pl sp. z o.o. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 399 της 25.11.2019.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — HA κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-736/19) (¹)**

(Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Επιστροφή ιατρικών εξόδων – Ανώτατο όριο επιστροφής για τις συσκευές για την υπνική άπνοια – Προσφυγή ακυρώσεως – Δεν υφίσταται αμιγώς επιβεβαιωτική πράξη – Έννομο συμφέρον – Παραδεκτό – Κοινή κανονιστική ρύθμιση περί καλύψεως των κινδύνων ασθένειας των υπαλλήλων – Γενικές εκτελεστικές διατάξεις)

(2021/C 53/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: HA (εκπρόσωπος: S. Kreicher, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Bohr, A.-C. Simon και M. Brauhoff)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής που καθορίζει ένα ανώτατο όριο επιστροφής 3 100 ευρώ για τη μίσθωση ιατρικής συσκευής για την περίοδο από 1ης Μαρτίου 2019 έως 29 Φεβρουαρίου 2024.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 17ης Ιανουαρίου 2019 που καθορίζει ένα ανώτατο όριο επιστροφής 3 100 ευρώ για τη μίσθωση ιατρικής συσκευής για την περίοδο από 1ης Μαρτίου 2019 έως 29 Φεβρουαρίου 2024 και την απόφαση της Επιτροπής της 13ης Αυγούστου 2019 περί απορρίψεως της ενστάσεως που υποβλήθηκε κατά της αποφάσεως αυτής.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 432 της 23.12.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Alkemie Group κατά EUIPO — Mann & Schröder (ALKEMIE)

(Υπόθεση T-859/19) (¹)

(«**Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ALKEMIE – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Alkeme – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [γυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]**»)

(2021/C 53/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alkemie Group sp. z o.o. (Gdynia, Πολωνία) (εκπρόσωπος: A. Korbela, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Mann & Schröder GmbH (Siegersbach, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Σεπτεμβρίου 2019 (υπόθεση R 2230/2018-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Mann & Schröder και Alkemie Group.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 16ης Σεπτεμβρίου 2019 (υπόθεση R 2230/2018-2) στο μέτρο που με αυτήν απορρίφθηκε η προσφυγή της Alkemie Group sp. z o.o. όσον αφορά τα «συμπληρώματα διατροφής» της κλάσης 5.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 54 της 17.2.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Alkemie Group κατά EUIPO — Mann & Schröder (ALKEMIE)

(Υπόθεση T-860/19) ⁽¹⁾

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ALKEMIE – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Alkeme – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»)

(2021/C 53/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alkemie Group sp. z o.o. (Gdynia, Πολωνία) (εκπρόσωπος: A. Korbela, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Mann & Schröder GmbH (Siegelsbach, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Σεπτεμβρίου 2019 (υπόθεση R 2231/2018-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Mann & Schröder και Alkemie Group.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 16ης Σεπτεμβρίου 2019 (υπόθεση R 2231/2018-2) στο μέτρο που με αυτήν απορρίφθηκε η προσφυγή της Alkemie Group sp. z o.o. όσον αφορά τα «συμπληρώματα διατροφής» της κλάσης 5.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 54 της 17.2.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Production Christian Gallimard κατά EUIPO — Éditions Gallimard (PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD)

(Υπόθεση T-863/19) ⁽¹⁾

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD – Προγενέστερα λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης GALLIMARD – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος σύγχυσης – Εννοιολογική σύγκριση – Επώνυμα – Αυτοτελής διακριτική θέση – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»)

(2021/C 53/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Production Christian Gallimard (Πόλη του Λουξεμβούργου, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: L. Dreyfuss-Bechmann, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Éditions Gallimard la nouvelle revue française éditions de la nouvelle revue française SA (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J.-A. Βεζαζέραφ και Y. Diringer, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 1ης Οκτωβρίου 2019 (υπόθεση R 2316/2018-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Éditions Gallimard la nouvelle revue française éditions de la nouvelle revue française και Production Christian Gallimard.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Production Christian Gallimard φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).
- 3) Η Éditions Gallimard la nouvelle revue française éditions de la nouvelle revue française SA φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 61 της 24.2.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Gustopharma Consumer Health κατά EUIPO — Helixor Heilmittel (HELIX ELIXIR)

(Υπόθεση T-883/19) (¹)

(«**Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης HELIX ELIXIR – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης HELIXOR – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]**»)

(2021/C 53/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Gustopharma Consumer Health, SL (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: A. Gómez López και J. Mora Cortés, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: L. Rampini και V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Helixor Heilmittel GmbH (Rosenfeld, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Klink, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Οκτωβρίου 2019 (υπόθεση R 100/2019-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Helixor Heilmittel και Gustopharma Consumer Health.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Gustopharma Consumer Health, SL, στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 68 της 2.3.2020.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2020 — La Quadrature du Net κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-738/16) (¹)

(Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων – Διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στις Ηνωμένες Πολιτείες – Ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξεως – Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς – Κατάργηση της δίκης)

(2021/C 53/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: La Quadrature du Net (Παρίσι, Γαλλία), French Data Network (Amiens, Γαλλία), Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (Fédération FDN) (Amiens) (εκπρόσωποι: A. Fitzjean, Ò. Cobhthaigh, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. Kranenborg και D. Nardi)

Παρεμβαίνουσα υπέρ των προσφευγουσών: Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: F.-P. Lané, δικηγόρος)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, J. Vlácil και O. Serdula), Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: S. Eisenberg, S. Heimerl, D. Klebs και J. Möller), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Armoët και E. de Moustier), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. Bulterman και C. Schillemans), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: S. Brandon, επικουρούμενος από τον J. Holmes, QC), Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής (εκπρόσωποι: H. Viaene, C. Evrard, E. Valgaeren, P. Wytinck, δικηγόροι, S. Kingston και E. Barrington, SC), DigitalEurope (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: J. Cahir, V. Power, solicitors, και M. Gray, SC), Microsoft Corp. (Redmond, Ουάσινγκτον, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: J. Bourgeois και M. Meulenbelt, δικηγόροι), BSA Business Software Alliance, Inc. (Washington, DC, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: B. Van Vooren και K. Van Quathem, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2016/1250 της Επιτροπής, της 12ης Ιουλίου 2016, βάσει της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την επάρκεια της προστασίας που παρέχεται από την ασπίδα προστασίας της ιδιωτικής ζωής ΕΕ-ΗΠΑ (ΕΕ 2016, L 207, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα της Quadrature du Net, της French Data Network και της Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (Fédération FDN).

- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, η Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir), η DigitalEurope, η Microsoft Corp. και η BSA Business Software Alliance, Inc., φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 6 της 9.1.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Universität Bremen κατά REA

(Υπόθεση T-660/19) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως – Σχέδιο επιδότησης – Πρόγραμμα-πλαίσιο έρευνας και καινοτομίας «Ορίζων 2020» – Πρόσκληση υποβολής προτάσεων H2020 SC6 Governance 2019 – Απορριπτική απόφαση του REA επί υποβληθείσας προτάσεως – Μη εκπροσώπηση από δικηγόρο — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη)

(2021/C 53/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Universität Bremen (Βρέμη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Schmid, καθηγητής πανεπιστημίου)

Καθού: Εκτελεστικός Οργανισμός Έρευνας (εκπρόσωποι: S. Payan-Lagrou και V. Canetti, επικουρούμενες από τους R. van der Hout και C. Wagner, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως Ares(2019) 4590599 του REA, της 16ης Ιουλίου 2019, με την οποία απορρίφθηκε η πρόταση της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της πρόσκλησης υποβολής προτάσεων H2020 SC6 Governance 2019.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Το Universität Bremen φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του Εκτελεστικού Οργανισμού Έρευνας (REA).

(¹) ΕΕ C 399 της 25.11.2019.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2020 — Junqueras i Vies κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-24/20) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως – Θεσμικό δίκαιο – Μέλος του Κοινοβουλίου – Προνόμια και ασυλίες – Ανακοίνωση από τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περί της διαπιστώσεως της χηρείας της έδρας ευρωβουλευτή – Αίτηση αναλήψεως επείγουσας πρωτοβουλίας για την επιβεβαίωση της ασυλίας ευρωβουλευτή – Πράξεις μη δεκτικές προσφυγής – Απαράδεκτο)

(2021/C 53/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Ισπανία) (εκπρόσωπος: A. Van den Eynde Adroer, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: F. Drexler, N. Görlitz και C. Burgos)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση, πρώτον, της διαπιστώσεως της χηρείας της έδρας του προσφεύγοντος από τις 3 Ιανουαρίου 2020, την οποία ανακοίνωσε ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου σε συνεδρίαση της Ολομέλειας της 13ης Ιανουαρίου 2020, και, δεύτερον, της προβαλλόμενης απορρίψεως από τον τελευταίο της αιτήσεως αναλήψεως επείγουσας πρωτοβουλίας για την επιβεβαίωση της ασυλίας του προσφεύγοντος, η οποία υποβλήθηκε εξ ονόματός του στις 20 Δεκεμβρίου 2019 από την D. Riba i Giner, ευρωβουλευτή, βάσει του άρθρου 8 του εσωτερικού κανονισμού του Κοινοβουλίου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η απόφαση επί της αιτήσεως παρεμβάσεως του Βασιλείου της Ισπανίας.
- 3) Ο Oriol Junqueras i Vies φέρει τα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων στο πλαίσιο της υποθέσεως T-24/20 R.
- 4) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα σχετικά με την αίτηση παρεμβάσεώς του δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 68 της 2.3.2020.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2020 — ClientEarth κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-255/20) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως – Πρόσβαση στα έγγραφα – Επιτροπολογία – Τεχνική επιτροπή για τα μηχανοκίνητα οχήματα – Ημερήσια διάταξη της 79ης συνεδριάσεως της επιτροπής – Δικαίωμα ενημερώσεως που ισχύει στα κράτη μέλη της Ένωσης όσον αφορά τις εκπομπές από ελαφρά επιβατηγά και εμπορικά οχήματα – Σιωπηρή απόρριψη της αιτήσεως προσβάσεως – Ρητή απόφαση εκδοθείσα μετά την άσκηση της προσφυγής – Κατάργηση της δίκης)

(2021/C 53/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ClientEarth AISBL (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: F. Logue, solicitor, και J. Kenny, barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Delaude, C. Ehrbar και G. Gattinara)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της σιωπηρής αποφάσεως της Επιτροπής της 26ης Φεβρουαρίου 2020 περί αρνήσεως προσβάσεως σε ορισμένα χωρία των πρακτικών της 79ης συνεδριάσεως της τεχνικής επιτροπής για τα μηχανοκίνητα οχήματα της 12ης Φεβρουαρίου 2019.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της προσφυγής.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 247 της 27.7.2020.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Bonicelli κατά Κοινής επιχείρησης Fusion for Energy

(Υπόθεση T-520/20) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Περίοδος προαγωγών 2019 – Απόφαση περί μη προαγωγής – Αντικατάσταση της προσβαλλόμενης πράξης κατά τη διάρκεια της δίκης – Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς – Κατάργηση της δίκης)

(2021/C 53/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Tullio Bonicelli (Badalona, Ισπανία) (εκπρόσωπος: N. Lhoëst, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή κοινή επιχείρηση για τον ITER και την ανάπτυξη της πυρηνικής σύντηξης (εκπρόσωπος: G. T. Poszler)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για την ακύρωση, αφενός, της από 24 Οκτωβρίου 2019 αποφάσεως της Ευρωπαϊκής κοινής επιχείρησης για τον ITER και την ανάπτυξη της πυρηνικής σύντηξης να μη συμπεριλάβει το όνομα του προσφεύγοντος στον οριστικό κατάλογο των προαγόμενων υπαλλήλων στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2019 και, αφετέρου, της από 8 Μαΐου 2020 αποφάσεώς της για την απόρριψη της ενστάσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων κατά της ως άνω αποφάσεως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργείται η δίκη.
- 2) Η Ευρωπαϊκή κοινή επιχείρηση για τον ITER και την ανάπτυξη της πυρηνικής σύντηξης φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο Tullio Bonicelli.

⁽¹⁾ EE C 329 της 5.10.2020.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2020 — Genekam Biotechnology κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-579/20 R)

[Ασφαλιστικά μέτρα – Συμφωνία επιχορήγησης που συνήφθη στο πλαίσιο του εβδομο προγράμματος-πλαισίου δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2007-2013) – Ανάκτηση των καταβληθέντων ποσών – Αίτηση αναστολής αναγκαστικής εκτέλεσης – Έλλειψη επείγοντος]

(2021/C 53/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Genekam Biotechnology AG (Duisbourg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Hertwig, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Estrada de Solà, A. Κατσιμέρου και R. Pethke)

Αντικείμενο

Αίτηση δυνάμει του άρθρου 299 ΣΛΕΕ για την αναστολή αναγκαστικής εκτέλεσης της απόφασης C(2020) 5548 τελικό της Επιτροπής, της 7ης Αυγούστου 2020, με την οποία επιβάλλεται χρηματική υποχρέωση και η οποία αποτελεί εκτελεστό τίτλο έναντι της αιτούσας.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 27ης Οκτωβρίου 2020 — Symrise κατά ECHA**(Υπόθεση T-655/20)**

(2021/C 53/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Symrise AG (Holzminden, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A, B, C, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση της 18ης Αυγούστου 2020 του συμβουλίου προσφυγών του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων στην υπόθεση A-010-2018·
- να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ο καθού υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παρερμήνευσε τον κανονισμό REACH, καθόσον απαίτησε δοκιμές της ουσίας σε σπονδυλωτά ζώα, καθόσον δικαιολόγησε την αναγκαιότητα δοκιμών αναφερόμενος στην έκθεση των εργαζομένων, και καθόσον παρέλειψε να λάβει υπόψη την ασφάλεια της ουσίας όπως αυτή αξιολογήθηκε βάσει του κανονισμού περί καλλυντικών.
2. Με τον δεύτερο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ο καθού υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει, καθόσον απαίτησε την προσκόμιση διευρυσμένης μελέτης αναπαραγωγικής τοξικότητας σε μία γενεά (στο εξής: EOGRTS).
3. Με τον τρίτο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ο καθού υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως των πληροφοριών που είχε στη διάθεσή του και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει, καθόσον αποφάσισε ότι η EOGRTS θα έπρεπε να διενεργηθεί διά της στοματικής οδού.
4. Με τον τέταρτο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ο καθού, καθόσον απαίτησε δοκιμές μακροπρόθεσμης τοξικότητας σε ψάρια (OECD TG 234) βάσει του τμήματος 9.1.6.1. του παραρτήματος IX του κανονισμού REACH, υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παρερμήνευσε τη στήλη 2 του τμήματος 9.1 του παραρτήματος IX, προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης της προσφεύγουσας και παρέβη το άρθρο 15 του κανονισμού REACH.
5. Με τον πέμπτο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ο καθού υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως καθόσον παρέλειψε να λάβει υπόψη όλες τις σχετικές πληροφορίες, παρέβη το άρθρο 15 του κανονισμού REACH, και υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, καθόσον έταξε τις προθεσμίες που περιλαμβάνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση.

Προσφυγή της 27ης Οκτωβρίου 2020 — Symrise κατά ECHA**(Υπόθεση T-656/20)**

(2021/C 53/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Symrise AG (Holzminden, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A, B, C, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση της 18ης Αυγούστου 2020 του συμβουλίου προσφυγών του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων στην υπόθεση A-009-2018·
- να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ο καθού υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παρερμήνευσε τον κανονισμό REACH, καθόσον απαίτησε δοκιμές της ουσίας σε σπονδυλωτά ζώα, καθόσον δικαιολόγησε την αναγκαιότητα δοκιμών αναφερόμενος στην έκθεση των εργαζομένων, και καθόσον παρέλειψε να λάβει υπόψη την ασφάλεια της ουσίας όπως αυτή αξιολογήθηκε βάσει του κανονισμού περί καλλυντικών.
2. Με τον δεύτερο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ο καθού υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει, καθόσον αποφάσισε ότι η διευρυμένη μελέτη αναπαραγωγικής τοξικότητας σε μία γενεά (EOGRTS) θα έπρεπε να διενεργηθεί διά της στοματικής οδού.
3. Με τον τρίτο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ο καθού παρέβη το άρθρο 25 του κανονισμού REACH και υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, καθόσον έταξε τις προθεσμίες που περιλαμβάνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση.

Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2020 — Lenovo Global Technology Belgium κατά Κοινής επιχείρησης EuroHPC**(Υπόθεση T-717/20)**

(2021/C 53/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lenovo Global Technology Belgium BV (Machelen, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Sakellariou, G. Forwood, K. Struckmann και F. Abou Zeid, δικηγόροι)

Καής: Κοινή επιχείρηση για την ευρωπαϊκή υπολογιστική υψηλών επιδόσεων

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διατάξει τα ζητηθέντα μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας·

- να ακυρώσει την απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 2020 της Κοινής επιχείρησης για την ευρωπαϊκή υπολογιστική υψηλών επιδόσεων (Ref. Ares(2020)5103538), με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά που υπέβαλε η Lepono για την Παρτίδα 3 στο πλαίσιο της πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών SMART 2019/1084 σχετικά με την απόκτηση του υπερυπολογιστή Leonardo για την οντότητα φιλοξενίας CINECA στην Ιταλία και με την οποία ανατέθηκε η σύμβαση σε άλλη εταιρεία και
- να καταδικάσει την Κοινή επιχείρηση για την ευρωπαϊκή υπολογιστική υψηλών επιδόσεων στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης και την αρχή της διαφάνειας καθόσον δεν απέκλεισε τον επιτυχόντα προσφέροντα λόγω μη πλήρωσης πλειόνων απαιτήσεων οι οποίες έπρεπε να πληρούνται υποχρεωτικώς και περιλαμβάνονται στις Τεχνικές Προδιαγραφές. Ειδικότερα, η καθής δεν απέκλεισε τον επιτυχόντα προσφέροντα παρά το γεγονός ότι δεν πληρούσε την υποχρεωτική απαίτηση περί υποβολής προτάσεως συγκεκριμένης τιμής, δεδομένου ότι περιέλαβε στην προσφορά του ρήτρα αμοιβαίας ισοτιμίας και δεν παρέσχε συγκεκριμένη τιμή για τα στοιχεία μνήμης. Επιπλέον, προβάλλεται ότι η καθής παραβίασε τις ίδιες αυτές αρχές, καθόσον δεν απέκλεισε τον επιτυχόντα προσφέροντα λόγω του ότι η προσφορά του δεν περιλάμβανε άλλα στοιχεία τα οποία απαιτούνταν και καταλέγονται στις Τεχνικές Προδιαγραφές.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής υπέπεσε σε πλείονα σφάλματα σε σχέση με την εκτίμηση του βαθμού επιδόσεως και του βαθμού αποδοτικότητας της προτάσεως του επιτυχόντος προσφέροντος. Ειδικότερα, η καθής υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως καθόσον χρησιμοποίησε λανθασμένες τιμές τις οποίες παρέσχε ο επιτυχών προσφέρων ως προς τις επιδόσεις HPL και HPCG χωρίς να ζητήσει διευκρινίσεις, με αποτέλεσμα να υποπέσει σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και να παραβιάσει την αρχή της χρηστής διοικήσεως· δέχθηκε δε πρόδηλως λανθασμένες τιμές από τον επιτυχόντα προσφέροντα ως προς την κατανάλωση ενέργειας, με αποτέλεσμα να υποπέσει εκ νέου σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και να παραβιάσει την αρχή της χρηστής διοικήσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής υπέπεσε σε πλείονα σφάλματα σε σχέση με το κριτήριο ανάθεσης «Προστιθέμενη αξία ΕΕ». Ειδικότερα, προβάλλεται ότι δεν ήταν σύννομο ένα τέτοιο κριτήριο καθότι δεν συνδεόταν με το αντικείμενο της σύμβασης και αντέβαινε στην αρχή της ίσης μεταχείρισης, στον δημοσιονομικό κανονισμό, στις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει η ΕΕ βάσει της Συμφωνίας για τις Δημόσιες Συμβάσεις του ΠΟΕ και στην αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 310, παράγραφος 5, ΣΛΕΕ. Επιπλέον, η καθής έσφαλε πρόδηλως και παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης κατά την εφαρμογή του εν λόγω κριτηρίου.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής υπέπεσε σε πλείονα σφάλματα σε σχέση με το κριτήριο ανάθεσης «Ασφάλεια της αλυσίδας εφοδιασμού». Ειδικότερα, η ΕΕ παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία υπέχει μεταχειριζόμενη την προσφορά του επιτυχόντος προσφέροντος κατά τρόπο ευνοϊκότερο από εκείνον κατά τον οποίον μεταχειρίστηκε την προσφορά της προσφεύγουσας, χωρίς τούτο να δικαιολογείται αντικειμενικώς και παρά το γεγονός ότι οι δύο προτάσεις ήταν συγκρίσιμες ως προς ουσιώδεις πτυχές τους. Η καθής έσφαλε πρόδηλως σε σχέση με την εκτίμηση πλειόνων στοιχείων της προτάσεως της προσφεύγουσας τα οποία αφορούσαν το κριτήριο ανάθεσης περί της ασφάλειας της αλυσίδας εφοδιασμού.

Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2020 ΕΕ- WIZZ Air Hungary κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-718/20)

(2021/C 53/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: WIZZ Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (WIZZ Air Hungary Zrt.) (Βουδαπέστη, Ουγγαρία) (εκπρόσωποι: E. Vahida, S. Rating και I. Μεταξάς-Μαραγκίδης, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 24ης Φεβρουαρίου 2020 σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.56244 — Rescue aid to Tarom ⁽¹⁾ και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η ενίσχυση διάσωσης προς την Tarom δεν πληροί την προϋπόθεση συμβατότητας των Κατευθυντήριων Γραμμών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση ⁽²⁾ όσον αφορά την ανάγκη να συμβάλλει η ενίσχυση διάσωσης σε έναν σκοπό πραγματικού κοινού ενδιαφέροντος, καθότι η Επιτροπή δεν αξιολόγησε τη σημασία της Tarom στις αγορές εσωτερικών και διεθνών αεροπορικών μεταφορών και την πιθανότητα υποκατάστασής της Tarom.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η ενίσχυση διάσωσης δεν πληροί την προϋπόθεση συμβατότητας της «εφάπαξ ενίσχυσης» των Κατευθυντήριων Γραμμών σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση, καθότι η προηγούμενη περίοδος αναδιάρθρωσης της Tarom διήρκεσε έως το 2019, δηλαδή δεν μεσολάβησαν δέκα έτη έως ότου η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εγκρίνει νέα ενίσχυση διάσωσης προς την Tarom με την από 24 Φεβρουαρίου 2020 απόφασή της.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέλειψε να κινήσει επίσημη διαδικασία έρευνας παρά τις σοβαρές δυσχέρειες και προσέβαλε τα διαδικαστικά δικαιώματα της προσφεύγουσας.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει.

⁽¹⁾ ΕΕ 2020, C 310, σ. 3.

⁽²⁾ Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση μη χρηματοπιστωτικών προβληματικών επιχειρήσεων (ΕΕ 2014, C 249, σ. 1).

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2020 — ΟΜ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-728/20)

(2021/C 53/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΟΜ (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της αίτησης για την επιστροφή των εξόδων 247-251 και 252-256·
- να ακυρώσει την απόφαση της 23ης Μαρτίου 2020 περί απορρίψεως της διοικητικής ένστασης·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει, πρώτον, το παραδεκτό της προσφυγής της κατά της απόφασης που της κοινοποιήθηκε μέσω της από 23 Μαρτίου 2020 απόρριψης, της ένστασής της που κατατέθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2019, την οποία η προσφεύγουσα θεωρεί ως νέα απόφαση, εκδοθείσα κατόπιν νέας εξέτασης της κατάστασής της, μετά την αποδοχή από τη διοίκηση του κύριου λόγου ακυρώσεως που εξέθεσε με την πρώτη ένστασή της. Επί της ουσίας, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αντίφαση μεταξύ των αποφάσεων όσον αφορά τη μεταβολή της αιτιολογίας κατόπιν της απόδοσης στο παρελθόν παρόμοιων εξόδων.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη ειδικής και εμπεριστατωμένης εξέτασης των αιτήσεων απόδοσης των επίμαχων εξόδων.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται έλλειψη σεβασμού του δικαιώματος ακρόασης.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται πρόδηλο σφάλμα κατά την εκτίμηση του φακέλου.

Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Βοϋοι Handels κατά EUIPO (απεικόνιση νιφάδας χιονιού εντός στρογγυλού μπλε πλαισίου)

(Υπόθεση T-734/20)

(2021/C 53/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Βοϋοι Handels OHG (Grünwald, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Lorenz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (απεικόνιση νιφάδας χιονιού εντός στρογγυλού μπλε πλαισίου) — Υπ' αριθ. 17 970 116 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 25ης Σεπτεμβρίου 2020 στην υπόθεση R 522/2020-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
-

Προσφυγή-αγωγή της 15ης Δεκεμβρίου 2020 — Planistat Europe και Charlot κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-735/20)

(2021/C 53/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Planistat Europe (Παρίσι, Γαλλία), Hervé-Patrick Charlot (Παρίσι) (εκπρόσωπος: F. Martin Laprade, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες (στο εξής: προσφεύγοντες) ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ευθύνεται εξοσυσματικώς κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 340 ΣΛΕΕ:
 - καθόσον παραβίασε κατά τρόπο αρκούντως σοβαρό την αρχή μέριμνας και την αρχή χρηστής διοικήσεως·
 - καθόσον προσέβαλε κατά τρόπο αρκούντως σοβαρό τα δικαιώματα άμυνας τους·
 - καθόσον παρέβη κατά τρόπο αρκούντως σοβαρό την υποχρέωση τήρησης εμπιστευτικότητας·
 - προκαλώντας επομένως περιουσιακή ζημία και/ή ηθική βλάβη στην εταιρία Planistat και στον διευθυντή της εταιρίας αυτής, Hervé-Patrick Charlot·

κατά συνέπεια,

- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει το ποσό των 150 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης την οποία υπέστη ο Hervé-Patrick Charlot·
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει το ποσό των 11 600 000 ευρώ ως αποζημίωση λόγω περιουσιακής ζημίας την οποία υπέστησαν οι προσφεύγοντες·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της διαδικασίας στα οποία υποβλήθηκε η εταιρία Planistat και ο Hervé-Patrick Charlot.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλονται παράβαση του καθήκοντος μέριμνας και προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως λόγω των ψευδών καταμηνύσεων στις οποίες προέβησαν η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και εν συνεχεία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε βάρος των προσφευγόντων, των οποίων την αθωότητα επιβεβαίωσε οριστικά το γαλλικό Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) στις 16 Ιουνίου 2016. Συναφώς, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν τα ακόλουθα:

- η διοίκηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έλαβε υπόψη τα νόμιμα συμφέροντα των προσφευγόντων οι οποίοι κατηγορήθηκαν άδικως και ψευδώς για ποινικά αδικήματα, και παρέβη, ως εκ τούτου, το καθήκον μέριμνας το οποίο υπέχει έναντι αυτών·
- το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως περιλαμβάνει σαφώς το δικαίωμα κάθε προσώπου να μην προβαίνουν σε ψευδή καταμηνύση σε βάρος του οι υπάλληλοι και τα θεσμικά όργανα της Ένωσης.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλονται προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως και των δικαιωμάτων άμυνας, καθώς και παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας, λόγω अपαράδεκτης επιτολαιότητας την οποία επέδειξε η OLAF κατά την ψευδή καταμήνυση σε βάρος των προσφευγόντων στην οποία προέβη ενώπιον των γαλλικών αρχών με έγγραφο της 19ης Μαρτίου 2003. Οι προσφεύγοντες προβάλλουν συναφώς τα ακόλουθα:
- η OLAF έσπευσε να διαβιβάσει πληροφορίες στις γαλλικές αρχές την επομένη της κινήσεως της εξωτερικής έρευνας κατά των προσφευγόντων, ενέργεια η οποία δεν συνάδει με την υποχρέωση τήρησης εύλογης προθεσμίας·
 - η OLAF όφειλε να αντιμετωπίσει τους προσφεύγοντες όπως ακριβώς αντιμετωπίζει τους υπαλλήλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να αναμείνει έως ότου να είναι σε θέση να έχει πρόσβαση σε πρόσθετες πληροφορίες προκειμένου να λάβει πιο τεκμηριωμένη απόφαση·
 - η OLAF όφειλε να μεριμνήσει ώστε να ενημερώσει προηγουμένως τους προσφεύγοντες, προκειμένου να υποβάλουν διευκρινίσεις, στο πλαίσιο κατ' αντιπαράθεση συζητήσεως·
 - η OLAF όφειλε να χρησιμοποιήσει μετριοπαθέστερες διατυπώσεις που να μη δημιουργούν την εντύπωση ότι οι προσφεύγοντες ήταν ένοχοι «καταλήστευσης» των κοινοτικών κονδυλίων.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλονται παράβαση της υποχρέωσης τήρησης εμπιστευτικότητας ως προς δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, παράβαση του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως και παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας λόγω των «διαρροών» από την OLAF του περιεχομένου της ψευδούς καταμήνυσης της 19ης Μαρτίου 2003. Συναφώς, οι προσφεύγοντες προβαίνουν στις εξής εκτιμήσεις:
- η OLAF δεν τήρησε την υποχρέωση τήρησης εμπιστευτικότητας την οποία υπέχει στο πλαίσιο των ερευνών της·
 - η OLAF παραβίασε την αρχή χρηστής διοικήσεως καθόσον αυτή ενέχει το δικαίωμα των ενδιαφερομένων να αντιμετωπίζονται οι υποθέσεις τους τηρουμένων των επιταγών της εμπιστευτικότητας·
 - η OLAF παραβίασε την αρχή του τεκμηρίου αθωότητας καθόσον επέτρεψε να διαρρεύσουν πληροφορίες επί των οποίων στηριζόταν η ψευδής καταμήνυση σε βάρος των προσφευγόντων.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλονται προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως και παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας λόγω της κατάθεσης έγκλησης με δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής και της δημόσιας ανακοίνωσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής του Ιουλίου 2003. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν τα ακόλουθα:
- η Επιτροπή επέδειξε βιασύνη η οποία δεν συνάδει με την υποχρέωση τήρησης εύλογης προθεσμίας·
 - η Επιτροπή όφειλε να αναμείνει τα πορίσματα της έρευνας της OLAF προκειμένου να λάβει πιο τεκμηριωμένη απόφαση σε σχέση με τυχόν κατάθεση έγκλησης με δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής·
 - η Επιτροπή δεν ήταν αμερόληπτη έναντι των προσφευγόντων καθόσον προέκρινε τα δικά της οικονομικά συμφέροντα, ενώ δεν υφίστατο σοβαρή απειλή σε βάρος τους·
 - η Επιτροπή παραβίασε την αρχή του τεκμηρίου αθωότητας καθόσον προέβη στη δημοσίευση του ανακοινωθέντος Τύπου της 9ης Ιουλίου 2003.

Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Ryanair κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-737/20)

(2021/C 53/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ryanair DAC (Swords, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: E. Vahida, F. Laprévote, V. Blanc, S. Rating και I. Μεταξάς-Μαραγκίδης, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 3ης Ιουλίου 2020 σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.56943 (2020/N) — Λεττονία — COVID-19: Recapitalisation of airBaltic ⁽¹⁾ και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ και την ανακοίνωσή της «Προσωρινό πλαίσιο για τη λήψη μέτρων κρατικής ενίσχυσης με σκοπό να στηριχθεί η οικονομία κατά τη διάρκεια της τρέχουσας έξαρσης της νόσου COVID-19» και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον διαπίστωσε ότι με την ενίσχυση αντιμετωπίζεται μια σοβαρή διαταραχή στη λεττονική οικονομία, ότι η airBaltic είναι επιλέξιμη για ενίσχυση και ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις σχετικά με τις στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, την έξοδο του κράτους και την αναδιάρθρωση, καθόσον παρέβη την υποχρέωση να σταθμίσει τα ευεργετικά αποτελέσματα της ενίσχυσης έναντι των δυσμενών της επιπτώσεων στους όρους των συναλλαγών και στη διατήρηση ανόθευτου ανταγωνισμού (ήτοι το «κριτήριο της σταθμίσεως»), και καθόσον έκρινε ότι η airBaltic δε είχε σημαντική ισχύ στην αγορά.
2. Με τον δεύτερο ακυρώσεως λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση αντιβαίνει σε συγκεκριμένες διατάξεις της ΣΛΕΕ και παραβιάζει γενικές αρχές του Ευρωπαϊκού δικαίου στις οποίες στηρίχθηκε η απελευθέρωση των αεροπορικών μεταφορών στην ΕΕ από τα τέλη της δεκαετίας του 1980 (μεταξύ άλλων, την απαγόρευση των δυσμενών διακρίσεων, την ελεύθερη παροχή των υπηρεσιών και την ελευθερία εγκαταστάσεως).
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν κίνησε επίσημη διαδικασία έρευνας παρά την ύπαρξη σοβαρών δυσχερειών και προσέβαλε τα διαδικαστικά δικαιώματα της προσφεύγουσας.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει.

⁽¹⁾ ΕΕ 2020, C 346/1, σ. 2.

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2020 — Deutshtec κατά EUIPO — Group A (HOLUX)

(Υπόθεση T-738/20)

(2021/C 53/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutshtec GmbH (Petershagen/Eggersdorf, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Arnade, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Group A NV (Hasselt, Βέλγιο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης HOLUX — Υπ' αριθ. 17 371 378 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Οκτωβρίου 2020 στην υπόθεση R 223/2020-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και την απόφαση του τμήματος ανακοπών του EUIPO της 26ης Νοεμβρίου 2019 στην υπόθεση B 3 051 677 στο μέτρο που δέχεται την ανακοπή·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν κατέληξε στο αναγκαίο συμπέρασμα που συνάγεται από το γεγονός ότι οι όροι «Κοινά μέταλλα και κράματα αυτών» καθώς και «μεταλλικά προϊόντα» της κλάσης 6 είναι αόριστοι. Επιπλέον, στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν έγινε διεξοδική ανάλυση του κατά πόσον οι αποδέκτες στην αγορά θα θεωρούσαν τα προϊόντα ως προερχόμενα από την ίδια πηγή.

Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2020 — UPL Europe και Indofil Industries (Netherlands) κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-742/20)

(2021/C 53/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: UPL Europe Ltd (Warrington Cheshire, Ηνωμένο Βασίλειο) και Indofil Industries (Netherlands) BV (Αμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: C. Mereu και P. Sellar, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/2087 της Επιτροπής της 14ης Δεκεμβρίου 2020 για τη μη ανανέωση της έγκρισης της δραστικής ουσίας mancozeb, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά, και για την τροποποίηση του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011 της Επιτροπής⁽¹⁾ (στο εξής: προσβαλλόμενη πράξη)· και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση ουσιώδους τύπου, λόγω μη τηρήσεως της διαδικασίας των άρθρων 11 έως 14 του κανονισμού 844/2012⁽²⁾.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η διαδικασία αξιολόγησης πάσχει περαιτέρω, λόγω προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η διαδικασία αξιολόγησης πάσχει λόγω παραβίασεως της αρχής της ορθής και χρηστής διοικήσεως και της μη τηρήσεως εκ μέρους της καθής, στο πλαίσιο της ως άνω διαδικασίας, της αρχής της αμεροληψίας.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η διαδικασία αξιολόγησης πάσχει λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως, καθόσον η καθής έλαβε υπόψη μη λυσιτελή στοιχεία όπως την προτεινόμενη ταξινόμηση ως τοξικής ουσίας στην κατηγορία 1B και τις εγγενείς ιδιότητες του μεταβολίτη ETU της ουσίας.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η διαδικασία αξιολόγησης πάσχει λόγω παραβίασεως της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

(¹) ΕΕ 2020, L 423, σ. 50.

(²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 844/2012 της Επιτροπής, της 18ης Σεπτεμβρίου 2012, για τον καθορισμό των διατάξεων που απαιτούνται για την εφαρμογή της διαδικασίας ανανέωσης της έγκρισης δραστικών ουσιών, που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά (ΕΕ 2012, L 252, σ. 26).

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2020 — Airoidi Metalli κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-744/20)

(2021/C 53/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Airoidi Metalli SpA (Molteno, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Campa, D. Rovetta, G. Pandey και V. Villante, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/1428 της Επιτροπής, της 12ης Οκτωβρίου 2020, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές προϊόντων εξόθησης αλουμινίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (¹).
- να διατάξει τη διεξαγωγή αποδείξεων.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδά της και στα έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, στο μέτρο που η καθής προσδιόρισε εσφαλμένως το οικείο προϊόν στηριζόμενη σε μεθόδους παραγωγής του προϊόντος [Product Production Methods (PPM)], με εσφαλμένη αναφορά σε κωδικούς δασμολογικής κατάταξης της Συνδυασμένης Ονοματολογίας της Ένωσης. Η καθής υπέπεσε επίσης σε νομική πλάνη κρίνοντας ότι τα προϊόντα «από αλουμίνιο» αυτομάτως εντάσσονταν στην κατηγορία των επίμαχων προϊόντων.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 2, και του άρθρου 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, καθώς και πρόδηλη πλάνη εκτίμησης όσον αφορά το πεδίο κάλυψης του επίμαχου προϊόντος και την εκτίμηση των εισαγωγών από την οικεία χώρα με σκοπό την ανάλυση ζημίας.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 6, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, καθόσον η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένη επιλογή της «κατάλληλης αντιπροσωπευτικής» χώρας.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 19, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των δικαιωμάτων υπεράσπισης της καθής, καθώς και των αρχών της αναλογικότητας και της ισότητας των μέσων. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δεν έλαβε χώρα, έναντι αυτής, προσήκουσα εκ των προτέρων γνωστοποίηση και ότι το σύστημα της εκ των προτέρων γνωστοποίησης που προβλέπεται στον βασικό κανονισμό ως προς τους εισαγωγείς είναι μη σύννομο.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 6, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, σχετικά με το νομικό καθεστώς της Έκθεσης με την οποία η Επιτροπή αποδεικνύει την ύπαρξη σημαντικών στρεβλώσεων στην αγορά σε ορισμένη χώρα ή σε ορισμένα κλάδο στη χώρα αυτή. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων της δεδομένου ότι δεν μπορούσε να λάβει την ως άνω Έκθεση στην ιταλική γλώσσα.

(¹) ΕΕ 2020, L 336, σ. 8.

Προσφυγή-αγωγή της 21ης Δεκεμβρίου 2020 — Symphony Environmental Technologies και Symphony Environmental κατά Κοινοβουλίου κ.λπ.

(Υπόθεση T-745/20)

(2021/C 53/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: Symphony Environmental Technologies plc (Borehamwood, Ηνωμένο Βασίλειο), Symphony Environmental Ltd (Borehamwood) (εκπρόσωποι: G. Harvey, P. Selley, Solicitors, J. Holmes, QC, και J. Williams, Barrister)

Καθών-εναγόμενοι: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες (στο εξής: προσφεύγουσες) ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει ότι οι καθών-εναγόμενοι (στο εξής: καθών) ευθύνονται εξωσυμβατικώς βάσει του άρθρου 340, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και/ή βάσει του άρθρου 41, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων σε σχέση με τη θέσπιση του άρθρου 5 και της αιτιολογικής σκέψης 15 (κατά το μέρος που έχουν εφαρμογή επί της οξοδιασπώμενης πλαστικής ύλης) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/904 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, σχετικά με τη μείωση των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον (¹).
- κατά συνέπεια, να υποχρεώσει τους καθών να καταβάλουν εντόκως στις προσφεύγουσες αποζημίωση για τη ζημία που υπέστησαν –περιλαμβανομένης τυχόν επιπλέον ζημίας την οποία θα υποστούν κατά τη διάρκεια της ένδικης διαδικασίας– και/ή για κάθε ευλόγως προβλέψιμη ζημία, της οποίας το ποσό και το επιτόκιο θα καθοριστούν κατά την ένδικη διαδικασία.
- επικουρικώς, να υποχρεώσει τα διάδικα μέρη να προσκομίσουν στο Γενικό Δικαστήριο, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από την ημερομηνία της απόφασης, αριθμητικά στοιχεία σε σχέση με το ποσό της αποζημίωσης στο οποίο κατέληξαν κατόπιν συμφωνίας τους ή, σε περίπτωση που δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία, να υποχρεώσει τα διάδικα μέρη να προσκομίσουν στο Γενικό Δικαστήριο εντός του ίδιου χρονικού διαστήματος τις προτάσεις τους συνοδευόμενες από αριθμητικά στοιχεία.
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει τους καθών στα δικαστικά και στα λοιπά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγουσες στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι οι καθών, μέσω της συμπεριφοράς τους σε σχέση με την προπαρασκευή και τη θέσπιση της απαγόρευσης του άρθρου 5, ενήργησαν παράνομα και παρέβησαν τις εξωσυμβατικές υποχρεώσεις τους έναντι των προσφευγουσών, με συνέπεια να χωρεί αποκατάσταση βάσει του άρθρου 340 ΣΛΕΕ και/ή του άρθρου 41 του Χάρτη. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η θέσπιση της απαγόρευσης του άρθρου 5 ενέχει διαδικαστικά σφάλματα, παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας και/ή βασίζεται σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι, λόγω της (από κοινού ή μεμονωμένης) παράνομης συμπεριφοράς των καθών, οι προσφεύγουσες υπέστησαν και/ή είναι πιθανόν να υποστούν ζημία, περιλαμβανομένων των: α) απώλειας κερδών· β) βλάβης φήμης· και/ή γ) μείωσης της αξίας της εταιρίας.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι υπάρχει επαρκής αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της (από κοινού ή μεμονωμένης) παράνομης συμπεριφοράς των καθών και της ζημίας που υπέστησαν και/ή είναι πιθανόν να υποστούν οι προσφεύγουσες.

(¹) ΕΕ 2019, L 155, σ. 1.

Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2020 — Grünig κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-746/20)

(2021/C 53/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Grünig KG (Bad Kissingen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: Y. Melin και B. Vigneron, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, το άρθρο 1, παράγραφος 4, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2020/1336 της Επιτροπής, της 25ης Σεπτεμβρίου 2020, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων πολυβινυλικών αλκοολών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, καθόσον η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέβη το άρθρο 9, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιβάλλοντας δασμό αντιντάμπινγκ κατά τρόπο ενέχοντα διακρίσεις, δεδομένου ότι χορηγείται απαλλαγή με βάση το τελωνειακό καθεστώς του ειδικού προορισμού·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, καθώς και τους ενδεχόμενους παρεμβαίνοντες προς στήριξη της Επιτροπής, στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21), καθόσον με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, συγκεκριμένα δε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/1336 της Επιτροπής, της 25ης Σεπτεμβρίου 2020, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων πολυβινυλικών αλκοολών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2020, L 315, σ. 1), δεν επιβάλλονται δασμοί αντιντάμπινγκ σε όλες τις εισαγωγές για τις οποίες διαπιστώθηκε ότι αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και προκαλούν ζημία.

Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή επέβαλε δασμό αντντάμπινγκ επί των εισαγωγών προϊόντος κατά τρόπο ενέχοντα διακρίσεις, κατά παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 5, του προμνημονευθέντος κανονισμού 2016/1036, καθόσον προβλέπει απαλλαγή από τον δασμό αντντάμπινγκ με βάση το τελωνειακό καθεστώς του ειδικού προορισμού. Ως εκ τούτου, η διάταξη του κανονισμού στερείται νομιμότητας και πρέπει να ακυρωθεί.

Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2020 — EOC Belgium κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-747/20)

(2021/C 53/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: EOC Belgium (Oudenaarde, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: Y. Melin και B. Vigneron, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, το άρθρο 1, παράγραφος 4, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2020/1336 της Επιτροπής, της 25ης Σεπτεμβρίου 2020, για την επιβολή οριστικών δασμών αντντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων πολυβινυλικών αλκοολών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, καθόσον η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέβη το άρθρο 9, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιβάλλοντας δασμό αντντάμπινγκ κατά τρόπο ενέχοντα διακρίσεις, δεδομένου ότι χορηγείται απαλλαγή με βάση το τελωνειακό καθεστώς του ειδικού προορισμού·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, καθώς και τους ενδεχόμενους παρεμβαίνοντες προς στήριξη της Επιτροπής, στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο, ο οποίος είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυπος ή παρόμοιος με εκείνον που προβάλλεται στο πλαίσιο της υποθέσεως T-746/20, Grünig κατά Επιτροπής.

Προσφυγή-αγωγή της 18ης Δεκεμβρίου 2020 — Correia κατά ΕΟΚΕ

(Υπόθεση T-750/20)

(2021/C 53/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Paula Correia (Woluwe-Saint-Étienne, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: L. Levi και M. Vandenbussche, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή) παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια δε

- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΟΚΕ της 8ης Απριλίου 2020 που απορρίπτει το αίτημα ανασύστασης της σταδιοδρομίας της προσφεύγουσας και, στο μέτρο που απαιτείται, να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2020 περί απορριμeweας της διοικητικής ενστάσεως·
- να υποχρεώσει την ΕΟΚΕ σε καταβολή των καθυστερούμενων μισθών και του εξ αυτών προκύπτοντος οικονομικού οφέλους, πλέον τόκων υπερημερίας με το επιτόκιο που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα προσαυξημένο κατά δύο μονάδες·
- να υποχρεώσει την ΕΟΚΕ σε καταβολή του ποσού των 2 000 ευρώ λόγω ηθικής βλάβης·
- να καταδικάσει την καθής-εναγόμενη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλει παραβίαση των διαδικαστικών εγγυήσεων που διατυπώνονται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο τρόπος με τον οποίο η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ) λαμβάνει τις αποφάσεις περί προαγωγής ή νέας κατάταξης των εκτάκτων υπαλλήλων των γραμματειών των ομάδων θίγει τις διαδικαστικές εγγυήσεις του άρθρου 41 του Χάρτη. Τούτο ισχύει για όλες τις αποφάσεις περί μη προαγωγής ή νέας κατάταξης της προσφεύγουσας από τότε που ανέλαβε τα καθήκοντά της. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, αφενός, ότι οι αποφάσεις αυτές είναι εντελώς ανατιολόγητες και, αφετέρου, ότι κανένα κανονιστικό κείμενο, γενική απόφαση ή ανακοίνωση δεν παραθέτει τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη και εφαρμόζονται για τον καθορισμό εκείνων των εκτάκτων υπαλλήλων που θα προαχθούν ή θα τύχουν νέας κατάταξης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλει παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου. Η προσφεύγουσα φρονεί συναφώς ότι, μολονότι η ΕΟΚΕ διαθέτει όντως εξουσία εκτιμήσεως για τον καθορισμό των κριτηρίων και των όρων εφαρμογής του άρθρου 10 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα κριτήρια και οι όροι αυτοί πρέπει πάντως να εξασφαλίζουν τον απαιτούμενο από το δίκαιο της Ένωσης βαθμό προβλεψιμότητας. Διαπιστώνεται όμως ότι δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση, δεδομένου ότι δεν υφίστανται κριτήρια, και μάλιστα κριτήρια σαφή και διαφανή, που να παρέχουν στους έκτακτους υπαλλήλους τη δυνατότητα να γνωρίζουν πώς και υπό ποιες προϋποθέσεις θα χωρήσει προαγωγή ή νέα κατάταξή τους συνεπαγόμενη τη σύναψη τροποποιητικής συμβάσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον η απόφαση περί μη διενέργειας νέας κατάταξης της προσφεύγουσας παρά μόνον τρεις φορές από το 2004 πάσχει από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, έστω και αν έπρεπε να ληφθούν υπόψη τα κριτήρια που απορρέουν από την υποτιθέμενη πάγια πρακτική η οποία εφαρμόζεται εντός της ΕΟΚΕ.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλει παράβαση του καθήκοντος μέριμνας. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, από τότε που ανέλαβε τα καθήκοντά της, τα συμφέροντά της δεν έχουν ληφθεί υπόψη όποτε η αρμόδια για τη σύναψη των συμβάσεων αρχή έλαβε απόφαση σχετικά με τους υπαλλήλους που θα προάγονταν ή θα ετύγχαναν νέας κατάταξης.

Προσφυγή-αγωγή της 18ης Δεκεμβρίου 2020 — ΚΛ κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-751/20)

(2021/C 53/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ΚΛ (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Champetier, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·
- κατά συνέπεια, να ακυρώσει την απόφαση της ΕΤΕπ της 18ης Μαΐου 2020 κατά την οποία τα ιατρικά πιστοποιητικά του για τα χρονικά διαστήματα από 18 Μαρτίου έως 18 Απριλίου και 20 Απριλίου έως 20 Μαΐου 2020 δεν είναι έγκυρα υπό το πρίσμα του άρθρου 3.3 του παραρτήματος X των διοικητικών διατάξεων·
- εφόσον απαιτείται, να ακυρώσει την από 12 Σεπτεμβρίου 2020 απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ένστασης που υπέβαλε ο προσφεύγων-ενάγων κατά της αρχικής απόφασης της 18ης Μαΐου 2020·
- να υποχρεώσει την ΕΤΕπ να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής του βλάβης·
- να καταδικάσει την ΕΤΕπ στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 3.3 του παραρτήματος X των διοικητικών διατάξεων. Κατά την άποψη του προσφεύγοντος-ενάγοντος, το άρθρο αυτό δεν έχει εφαρμογή, διότι εν προκειμένω δεν συντρέχει δικαιολογημένη περίπτωση βάσει της οποίας η ιατρική υπηρεσία θα μπορούσε να απορρίψει τα ιατρικά πιστοποιητικά που αυτός υπέβαλε.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του καθήκοντος μέριμνας και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθώς και κατάχρηση δικαιώματος. Ως προς το ζήτημα αυτό, ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι η στάση της καθής-εναγομένης μόνο επιδεινώνει την ήδη εξαιρετικά εύθραυστη υγεία του, διότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, με τις οποίες δεν έγινε δεκτή η εγκυρότητα των δύο ιατρικών πιστοποιητικών για τα χρονικά διαστήματα από 18 Μαρτίου έως 18 Απριλίου και 20 Απριλίου έως 20 Μαΐου 2020 και απειλήθηκαν πειθαρχικές διώξεις εις βάρος του, επιβαρύνουν σημαντικά τη γενικευμένη αγχώδη διαταραχή από την οποία πάσχει.

Προσφυγή-αγωγή της 21ης Δεκεμβρίου 2020 — IMG κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-752/20)

(2021/C 53/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: International Management Group (IMG) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: L. Levi και J.-Y. de Cara, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη, και, συνακόλουθα
- να κρίνει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέχει εξωσυμβατική ευθύνη·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα και η οποία υπολογίζεται, υπό την επιφύλαξη συμπληρώσεως, σε ποσό 10 000 ευρώ μηνιαίως για το διάστημα από τα μέσα Δεκεμβρίου 2015 και μέχρι την έκδοση της αποφάσεως για την ηθική βλάβη και σε 2,1 εκατομμύρια ευρώ για την υλική ζημία (πλέον τόκων υπερημερίας)·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της με αίτημα την αποκατάσταση της υλικής ζημίας και τη χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης την οποία φέρεται να υπέστη εξαιτίας της συμπεριφοράς της Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) στο πλαίσιο της εις βάρος της έρευνας, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τα ακόλουθα επιχειρήματα.

1. Όσον αφορά την παράνομη συμπεριφορά της OLAF, η προσφεύγουσα-ενάγουσα επικαλείται τις ακόλουθες παραβάσεις.
 - α) Ως προς το πλαίσιο της έρευνας, η προσφεύγουσα-ενάγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 1 του κανονισμού 883/2013 ⁽¹⁾, του άρθρου 2 της αποφάσεως 1999/352 ⁽²⁾, του άρθρου 8.1 των κατευθυντήριων γραμμών για το προσωπικό της OLAF σχετικά με τις διαδικασίες έρευνας και του καθήκοντος επιμέλειας.
 - β) Ως προς την παρερμηνεία της έννοιας του διεθνούς οργανισμού, η προσφεύγουσα-ενάγουσα επικαλείται παράβαση των άρθρων 53 και 53δ του κανονισμού 1605/2002 ⁽³⁾, του άρθρου 43 του κανονισμού 2342/2002 ⁽⁴⁾, και, επικουρικώς, του άρθρου 58 του κανονισμού 966/2012 ⁽⁵⁾, καθώς και του άρθρου 43 του κανονισμού 1268/2012 ⁽⁶⁾. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα επικαλείται, επίσης, παραβίαση του διεθνούς δικαίου και παράβαση του καθήκοντος επιμέλειας.
 - γ) Ως προς τη διεξαγωγή της έρευνας, η προσφεύγουσα-ενάγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 9 του κανονισμού 883/2013, του άρθρου 8.5 των κατευθυντήριων γραμμών της OLAF, της αρχής της αμεροληψίας, των κανόνων σχετικά με τη διεξαγωγή αποδείξεων, του καθήκοντος επιμέλειας και του τεκμηρίου αθωότητας.
 - δ) Ως προς τη σύνταξη της εκθέσεως, η προσφεύγουσα-ενάγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 9 του κανονισμού 883/2013, παραβίαση της αρχής της αμεροληψίας, παράβαση των κανόνων σχετικά με τη διεξαγωγή αποδείξεων, του καθήκοντος επιμέλειας και του τεκμηρίου αθωότητας.
2. Όσον αφορά την παράνομη συμπεριφορά της OLAF και της Επιτροπής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι λόγω των διαρρών που οδήγησαν στη δημοσίευση της τελικής έκθεσης της OLAF, η Επιτροπή και OLAF υπέπεσαν σε παράβαση του καθήκοντος εμπιστευτικότητας, του άρθρου 10 του κανονισμού 883/2013, του άρθρου 8 των κατευθυντήριων γραμμών της OLAF και του άρθρου 339 ΣΛΕΕ, καθώς και του καθήκοντος επιμέλειας και μέριμνας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 1074/1999 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 248, σ. 1).

⁽²⁾ Απόφαση 1999/352/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ της Επιτροπής, της 28ης Απριλίου 1999, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (ΕΕ 1999, L 136, σ. 20).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 2002, L 248, σ. 1).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 2002, L 357, σ. 1).

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ 2012, L 298, σ. 1).

⁽⁶⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 1268/2012 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ 2012, L 362, σ. 1).

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2020 — Green Power Technologies κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-753/20)

(2021/C 53/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Green Power Technologies, SL (Bollullós de la Mitaci6n, Ισπανία) (εκπρόσωποι: A. León González και A. Martínez Solís, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η OLAF, με την από 9/7/2018 έκθεσή της, και η Επιτροπή, με την απόφασή της περί έγκρισης και επιβεβαίωσης της εν λόγω έκθεσης στο πλαίσιο της κινηθείσας διαδικασίας ανάκτησης, παραβίασε το νομικό κεκτημένο της Ένωσης και, ως εκ τούτου, να ακυρώσει την εν λόγω έκθεση και την κινηθείσα από την Επιτροπή διαδικασία·
- να αναγνωρίσει ότι η προσφεύγουσα εκπλήρωσε προσηκόντως τις συμβατικές υποχρεώσεις της που απορρέουν από το έργο POWAIR (έργο αριθ. 256759) και, ως εκ τούτου, να κηρύξει επιλέξιμες τις δαπάνες που αναζητούνται με τα χρεωστικά σημειώματα αριθ. 3242010798 και 3242010800 τα οποία εξέδωσε η Επιτροπή·
- κατόπιν των ανωτέρω, να κρίνει ότι η εκ μέρους της Επιτροπής αναζήτηση του ποσού 175 426,24 ευρώ είναι αβάσιμη και καταχρηστική και, για τον λόγο αυτό, να ακυρώσει τα χρεωστικά σημειώματα αριθ. 3242010798 και 3242010800 τα οποία εξέδωσε η Επιτροπή, όπως επίσης και την επιστολή προκαταρκτικής ενημέρωσης με ημερομηνία 24/05/2019 [Ares (2019) 3414531] βάσει της οποίας αυτά εκδόθηκαν, καθώς και κάθε μεταγενέστερη πράξη·
- επικουρικός, σε περίπτωση που δεν κηρυχθούν άκυρα τα χρεωστικά σημειώματα, να αναγνωρίσει ότι η Επιτροπή υπέχει ευθύνη λόγω αδικαιολόγητου πλουτισμού·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα ή, σε περίπτωση που δεν γίνουν δεκτά τα αιτήματα της παρούσας προσφυγής, να μην καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα λόγω της περιπλοκότητας της παρούσας υπόθεσης καθώς και των πραγματικής και νομικής φύσης αμφιβολιών που παρουσιάζει η υπόθεση αυτή.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αίτημα της παρούσας προσφυγής είναι, πρώτον, να αναγνωρίσει το Γενικό Δικαστήριο ότι η OLAF παραβίασε το νομικό κεκτημένο της Ένωσης και, κατόπιν τούτου, να ακυρώσει την προαναφερθείσα έκθεση (αριθ. B.4(2017)4393 Υπόθεση OF/2015/0759/B4).

Με την παρούσα προσφυγή ζητείται επίσης, βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, να αναγνωριστεί ότι η προσφεύγουσα εκπλήρωσε προσηκόντως τις συμβατικές υποχρεώσεις της που απορρέουν από τη Σύμβαση που συνήψε στο πλαίσιο του εβδομού προγράμματος-πλαisiού για δραστηριότητες έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης [Research Framework Programme Grant Agreement («FP7»)], ως μετέχουσα στο έργο POWAIR (αριθ. έργου 256759) και, ως εκ τούτου, να αναγνωριστεί ότι δεν συντρέχει λόγος να διαταχθεί η ανάκτηση των οφειλομένων ποσών και η επιδίκαση της αποζημίωσης που προσδιορίζονται στα χρεωστικά σημειώματα αριθ. 3242010798 και 3242010800 τα οποία εξέδωσε η Επιτροπή.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- Προβάλλεται συναφώς πρόδηλη παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων που εγγυώνται οι Συνθήκες και του νομικού κεκτημένου της Ένωσης. Υπό την έννοια αυτή, υποστηρίζεται ότι οι δαπάνες που αναζητούνται δεν είναι απλώς επιλέξιμες στο σύνολό τους καθόσον εκτελέστηκαν προσηκόντως όλα τα έργα, αλλά επιπλέον ότι η διεξαγωγή της διαδικασίας ενέχει κατάφωρα ελαττώματα τα οποία συνεπάγονται παραβίαση του νομικού κεκτημένου της Ένωσης.

2. Ο δεύτερος λόγος αφορά την επιλεξιμότητα των δαπανών που αναζητούνται.

- Προβάλλεται συναφώς ότι η OLAF και η Επιτροπή προέβησαν σε διαπιστώσεις στηριζόμενες σε επουσιώδη ή και εσφαλμένα στοιχεία.

- Υποστηρίζεται επίσης ότι ούτε η OLAF ούτε η Επιτροπή κατάφεραν να αντιληφθούν κατ' ορθό τρόπο το επιχειρηματικό μοντέλο της προσφεύγουσας, από τεχνολογική άποψη, παρά την επιχειρηματολογία που εξέθεσε η προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της έρευνας που διεξήγαγε η OLAF. Υπό την έννοια αυτή, από το περιεχόμενο ορισμένων εκτιμήσεων που περιλαμβάνονται στην τελική έκθεση, τις οποίες δέχθηκε η Επιτροπή ως ακριβείς στο πλαίσιο των κινήσεων κατ' αντιπαράθεση διαδικασιών, προκύπτει μια σειρά αποδεικτικών στοιχείων τα οποία είναι απόρροια εσφαλμένης και προκατειλημμένης εκτίμησης της πραγματικής κατάστασης της επιδοτηθείσας δραστηριότητας της προσφεύγουσας.
 - Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να κριθεί εσφαλμένο το πόρισμα της OLAF ότι η GPTEch δεν διαθέτει σύστημα για τον προσδιορισμό του κόστους εκτέλεσης κάθε επιδοτηθέντος έργου.
3. Ο τρίτος λόγος αφορά την επιλεξιμότητα των δαπανών που αναζητούνται.
- Η προσφεύγουσα αρνείται κατηγορηματικώς ότι παρέβη τις συμβατικές υποχρεώσεις της.
 - Η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι, προκειμένου να συμμετάσχει στο έργο, απαιτήθηκε να αφιερώσει μεγάλο ποσοστό των πόρων της, καθώς οι πραγματοποιηθείσες εργασίες επηρέασαν σημαντικά τους εργαζομένους της επιχείρησης και συνέβαλαν στην ανάπτυξη τεχνολογικού σχεδίου. Με άλλα λόγια, τούτο αποτελεί εν τέλει το ζητούμενο αποτέλεσμα των ενισχύσεων E&A, δηλαδή, να υπάρχει όχι μόνον οικονομικός αλλά και τεχνολογικός αντίκτυπος στην επιχείρηση ο οποίος εν προκειμένω ήταν προφανής.
 - Η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι η OLAF χρησιμοποιεί, απλοϊκά και αδιάκριτα, υποκειμενικές εκτιμήσεις των ωρών που αφιερώθηκαν σε συγκεκριμένες δραστηριότητες ως μέτρο για τον ποσοτικό προσδιορισμό του βαθμού συμμετοχής στο έργο, επιχειρώντας να χρησιμοποιήσει τα ποσοστά συμμετοχής στα καθήκοντα ως μέτρο αυτού του ποσοτικού προσδιορισμού βαθμού συμμετοχής, ενώ δεν προβλέπεται καμία δέσμευση σε οποιοδήποτε τεχνικό παράρτημα σχετικά με τον βαθμό συμμετοχής.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση του δικαιώματος χρηστής διοίκησης (άρθρο 41 του Χάρτη) και του δικαιώματος άμυνας (άρθρα 47 και 48 του Χάρτη).
- Όσον αφορά το παράρτημα 16 της τελικής έκθεσης της OLAF, όπως επίσης και τις παρατηρήσεις της Επιτροπής, η προσφεύγουσα εμμένει ότι συντρέχει ελλιπής αιτιολογία, η οποία καθιστά πλημμελή τη διαδικασία ανάκτησης.
 - Επίσης, εξακολουθεί να υποστηρίζει ότι τα πορίσματα τόσο της OLAF όσο και της Επιτροπής βασίζονται σε έγγραφα τα οποία δεν απεικονίζουν τη συνολική και πραγματική κατάσταση του έργου, είτε διότι αφορούν μόνο μέρος των δραστηριοτήτων που απαρτίζουν το έργο POWAIR, είτε επειδή στηρίζονται σε αρχικά έγγραφα τεκμηρίωσης τα οποία δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την αξιολόγηση της τελικής εκτέλεσης του έργου είτε ακόμη διότι προσδιορίζουν τους συντάκτες των εγγράφων χρησιμοποιώντας μεταδεδομένα των αρχείων Word τα οποία δεν απηχούν την πραγματικότητα.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από αδικαιολόγητο πλουτισμό της Επιτροπής, στον βαθμό που τα έργα εκτελέστηκαν και ολοκληρώθηκαν, όπως αποδεικνύουν οι διενεργηθέντες έλεγχοι.

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2020 — Nissan Motor κατά EUIPO — VDL Groep (VDL E-POWER)

(Υπόθεση T-755/20)

(2021/C 53/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nissan Motor Co. Ltd (Yokohama-shi, Ιαπωνία) (εκπρόσωπος: P. Martini-Berthon, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: VDL Groep BV (Eindhoven, Κάτω Χώρες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης VDL E-POWER — Υπ' αριθ. 17 895 702 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Οκτωβρίου 2020 στην υπόθεση R 2914/2019-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να δεχθεί την παρούσα αίτηση ακυρώσεως·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO, και τυχόν παρεμβαίνοντα, στα δικαστικά έξοδά του καθώς και στα έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 94 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2020 — Nissan Motor κατά EUIPO — VDL Groep (VDL E-POWERED)

(Υπόθεση T-756/20)

(2021/C 53/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nissan Motor Co. Ltd (Yokohama-shi, Ιαπωνία) (εκπρόσωπος: P. Martini-Berthon, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: VDL Groep BV (Eindhoven, Κάτω Χώρες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης VDL E-POWERED — Υπ' αριθ. 17 895 699 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Οκτωβρίου 2020 στην υπόθεση R 2915/2019-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να δεχθεί την παρούσα αίτηση ακυρώσεως·

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO, και τυχόν παρεμβαίνοντα, στα δικαστικά έξοδά του καθώς και στα έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 94 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2020 — Monster Energy κατά EUIPO — Frito-Lay Trading Company (MONSTER)

(Υπόθεση T-758/20)

(2021/C 53/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Monster Energy Co. (Corona, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: P. Brownlow, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Frito-Lay Trading Company GmbH (Βέρνη, Ελβετία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης MONSTER — Υπ' αριθ. 9 492 158 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Οκτωβρίου 2020 στην υπόθεση R 2927/2019-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων της 22ας Οκτωβρίου 2019 κατά το μέρος που κήρυξε την έκπτωση του δικαιούχου από τα δικαιώματά του επί του σήματος σε σχέση με τα προϊόντα της κλάσεως 30·
- να απορρίψει την αίτηση εκπτώσεως σχετικά με τα προϊόντα της κλάσεως 30·
- να υποχρεώσει το EUIPO να φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενος λόγος

- Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
-

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2020 — Monster Energy κατά EUIPO — Frito-Lay Trading Company (MONSTER ENERGY)

(Υπόθεση T-759/20)

(2021/C 53/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Monster Energy Co. (Corona, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: P. Brownlow, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Frito-Lay Trading Company GmbH (Βέρνη, Ελβετία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης MONSTER ENERGY — Υπ' αριθ. 9 500 448 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Οκτωβρίου 2020 στην υπόθεση R 2928/2019-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων της 23ης Οκτωβρίου 2019 κατά το μέρος που κήρυξε την έκπτωση του δικαιούχου από τα δικαιώματά του επί του σήματος σε σχέση με τα προϊόντα της κλάσεως 30·
- να απορρίψει την αίτηση εκπτώσεως σχετικά με τα προϊόντα της κλάσεως 30·
- να υποχρεώσει το EUIPO να φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενος λόγος

- Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2020 — Sinopec Chongqing SVW Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-762/20)

(2021/C 53/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd (Chongqing, Κίνα), Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd (Lingwu City, Κίνα), Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd (Wuhan, Κίνα) (εκπρόσωποι: J. Cornelis, F. Graafsma και E. Vermulst, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/1336 της Επιτροπής, της 25ης Σεπτεμβρίου 2020, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων πολυβινυλικών αλκοολών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας ⁽¹⁾.
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το άρθρο 2, παράγραφος 6, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βασικός κανονισμός), επιβάλλει προσέγγιση και εισάγει εξαίρεση μη προβλεπόμενη από τη Συμφωνία αντιντάμπινγκ του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (στο εξής: ΣΑ), οπότε δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, λόγω της αφαιρέσεως εκτιμώμενης προμήθειας από την τιμή εξαγωγής που χρεώνει η Sinoprec Central China και λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως, καθόσον εκτιμήθηκε ότι η Sinoprec Central China ενεργεί ως αντιπρόσωπος που εργάζεται βάσει προμήθειας, καθόσον δεν τηρήθηκε η απαίτηση περί δίκαιης συγκρίσεως και καθόσον υπήρξε προσαρμογή προς το υψηλότερο της κανονικής αξίας όσον αφορά τον μη ανακτήσιμο ΦΠΑ.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, και του άρθρου 18, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, καθώς και του άρθρου 6.8 και του παραρτήματος II της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, καθόσον για τα διαθέσιμα πραγματικά στοιχεία έγινε χρήση πηγής που είχε τιμωρητική πρόθεση και δεν παρείχε την πλέον πρόσφορη ή κατάλληλη πληροφόρηση.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 3, παράγραφος 2, και 3, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τη συμπίεση των τιμών, καθώς και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού, καθόσον δεν εφαρμόσθηκε κατά τμήμα ανάλυση της συμπίεσεως των τιμών, δεν έγιναν οι αναγκαίες προσαρμογές για ποιοτικές διαφορές και δεν αποδείχθηκε συμπίεση τιμών για το προϊόν συνολικά.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών, καθόσον δεν γνωστοποιήθηκαν ορισμένα στοιχεία αναγκαία για να έχουν αυτές τη δυνατότητα να υποβάλουν παρατηρήσεις όσον αφορά τη σχετική με τη συμπίεση τιμών ανάλυση.

⁽¹⁾ ΕΕ 2020, L 315, σ. 1.

Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2020 — Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-763/20)

(2021/C 53/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material Co. Ltd (Ordos, Κίνα) (εκπρόσωποι: J. Cornelis, F. Graafsma και E. Vermulst, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/1336 της Επιτροπής, της 25ης Σεπτεμβρίου 2020, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων πολυβινυλικών αλκοολών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το άρθρο 2, παράγραφος 6, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βασικός κανονισμός), επιβάλλει προσέγγιση και εισάγει εξαίρεση μη προβλεπόμενη από τη Συμφωνία αντιντάμπινγκ του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (στο εξής: ΣΑ), οπότε δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, καθόσον εκτιμήθηκε ότι δεν υπήρχαν άμεσα διαθέσιμα οικονομικά στοιχεία για το Μεξικό, και υπήρξε παράβαση της υποχρέωσης επιμέλειας καθόσον δεν ελήφθησαν υπόψη ουσιώδη δεδομένα τα οποία θα αποδείκνυαν ότι η Τουρκία δεν ήταν η κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα και δεν επελέγη ως κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα το Μεξικό.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, καθόσον η κανονική αξία δεν καθορίστηκε αποκλειστικώς βάσει των άνευ στεβλώσεων αξιών των αντίστοιχων συντελεστών παραγωγής.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού λόγω χρήσεως διαθέσιμων στοιχείων χωρίς τούτο να είναι δικαιολογημένο.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 3, παράγραφος 2, και 3, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τη συμπίεση τιμών, καθώς και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού, καθόσον δεν εφαρμόστηκε κατά τμήμα ανάλυση της συμπίεσεως των τιμών, δεν έγιναν οι αναγκαίες προσαρμογές για ποιοτικές διαφορές και δεν αποδείχθηκε συμπίεση τιμών για το προϊόν συνολικά.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας, καθόσον δεν γνωστοποιήθηκαν ορισμένα στοιχεία αναγκαία για να έχει αυτή τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις όσον αφορά τη σχετική με τη συμπίεση τιμών ανάλυση.

Αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2020 — Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 κατά NG

(Υπόθεση T-767/20)

(2021/C 53/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 (εκπρόσωποι: M. Velardo, δικηγόρος και B. Mastantuono)

Εναγόμενος: NG

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει τον εναγόμενο να καταβάλει στην κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 το ποσό των 56 111,31 ευρώ βάσει της συμβάσεως επιχορηγήσεως αριθ. 271874 WISMOA στο πλαίσιο του εβδόμου προγράμματος-πλασίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προσαυξημένο με τόκους υπολογιζόμενους με το επιτόκιο 3,5 % που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) στις πράξεις κύριας αναχρηματοδότησης από τις 23 Μαΐου 2019 έως την ημερομηνία της πραγματικής πληρωμής.
- να καταδικάσει τον εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει τον ακόλουθο ισχυρισμό:

Ο εναγόμενος παρέβη τις συμβατικές υποχρεώσεις του, καθόσον δεν επέστρεψε το ποσό που σχετίζεται με τις δαπάνες προσωπικού οι οποίες κρίθηκαν μη επιλέξιμες για χρηματοδότηση. Κατά συνέπεια, η ενάγουσα, σύμφωνα με τις διατάξεις της συμβάσεως επιχορηγήσεως, εξέδωσε δύο χρεωστικά σημειώματα για συνολικό ποσό 56 111,31 ευρώ, το οποίο είχε ήδη καταβληθεί στην εταιρία Alpha Consulting Service Srl. Στην παρούσα υπόθεση, τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία απορρέουν οι υποχρεώσεις του εναγομένου υπό την ιδιότητά του ως εταιρού και εκπροσώπου της εταιρίας Alpha Consulting Service Srl — η οποία έχει διαγραφεί από το μητρώο εμπορικών εταιριών —, δεν αμφισβητούνται. Οι αντιρρήσεις που προέβαλε η εταιρία μετά την έκδοση του χρεωστικού σημειώματος είναι γενικές, ελλιπείς και δεν τεκμηριώνονται με αποδεικτικά στοιχεία και, συνακόλουθα, φαίνεται να είναι εντελώς αβάσιμες. Κατά συνέπεια, η ενάγουσα δικαιούται να ζητήσει την ανάκτηση και την επιστροφή του καταβληθέντος ποσού, προσαυξημένου με τόκους υπερημερίας.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2020 — Mellifera κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-393/18) ⁽¹⁾

(2021/C 53/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 294 της 20.8.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — PT κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-418/18) ⁽¹⁾

(2021/C 53/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 373 της 15.10.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2020 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-241/19) ⁽¹⁾

(2021/C 53/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Η πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 187 της 3.6.2019.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2020 — Broadcom κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-876/19) ⁽¹⁾

(2021/C 53/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του ογδού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 61 της 24.2.2020.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL